

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettetvén Lélek szerint;” (1.Pt.3,18.)

ELŐSZÓ

Bárány, kovásztalan kenyér, keserű füvek, sós víz, habarcs (dió vörösborral). Húsvétkor ezek az ételek képletesen mind emlékeztetnek arra, miből és honnan hozta ki Izráel népét az ÚR. Pészach. Kivonulás. Szabadság ünnepe. Kivonulás Egyiptom földjéről, vagyis a rabszolgaság helyzetéből. Kikerülés a bűnnek (amire Isten mondja, hogy bűn), abból a lelki és fizikai állapotából, ami elvakít, fogva tart, tönkretesz, a lelki-testi halálba taszít, hogy az ember ne az Élet cselekedeteit cselekedje. Jézus Krisztus értünk kiontott vére teszi lehetővé, hogy a szabadság öröme a mienk legyen. Szabadok vagyunk szeretni (Isten szerint az ÚR Jézusért) és a Szent Lélek gyümölcsét teremni az ÚR Jézus Krisztus váltság halálában és feltámadásában való hit által. Ha valaki nem hinné, próbálja ki, és szólítsa meg az Urat, hogy élő személy-e Ő? Segít-e szeretni? Egy próbát megér, nem? Hisz az örök élet további időszakáról van szó. Az ÚR mondja: *„És íme hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz.”* (Jel. 22,12.) *„Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!”* (I.Ján.4,19.)

„Ez pedig az ő parancsolata, hogy higgyünk az Ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint megparancsolta nekünk.” (I.Ján.3,23.)

E lapszám is bővelkedik sok-sok cikkel, melyek Isten jelenlétééről tesznek bizonyosságot. Minden kedves Olvasónak kívánok a szerkesztő csoport nevében Istentől áldott, szeretteikkel együtt töltött örömteli Ünnepet! Isten gazdagítsa életüket!

szerkesztő

„Lenyúlt a magasságból és felvett engem,
S a mélységes vizekből kihúzott engem.” (II.Sám.22,17.)

„Tessék Uram neked, hogy megments engemet;
siess Uram segítségemre!” (Zsoltárok 40,14.)

Tartalom

- 3 A feltámadott Úr uralkodik
- 4 Énekeink
- 5 Hittanos tanulók húsvéti gondolatai
- 6 „Lásd, én ma eléd adtam az életet és a jót, de a halált és a rosszat is.” (5Móz 30, 15)
- 7 Bizonyosságtételek
- 9 Csak egy perc...
- 10 Szeretetszolgálat
- 13 Szenvedélybetegségek
- 15 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 17 Egyháztörténet
- 18 Jó Pásztor Óvoda
- 22 Kálvin Szolgáltató Központ
- 24 „...valóban így vannak-e ezek?” ApCsel.17,11c
- 26 Anyakönyvi hírek
- 26 Közelmúltunk örömei
- 32 Művészetről keresztyén szemmel

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online íghirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futó kockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_ne_csak_nézz!/Futó_kockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri
Református Egyházközség
2022./1. Húsvét
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Bertalan-Szűcs Nóra, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rác Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: válogatások
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000
Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

A FELTÁMADOTT ÚR URALKODIK

„... az Úr jön hatalommal, karja uralkodik.
Vele jön szerzeménye, előtte jön,
amiért fáradozott.” (Ézsaiás 40,10)

volna lesújtania hitetlenségünk, bűneink és mulasztásaink miatt? Igen, akár özönvízzel is. De 4500 éve megígérte, hogy nem teszi, s mindvégig tartja a szavát. (1 Mózes 8, 21)

Majd lássuk úgy, mint aki a Golgota fölött tétlenül is Úr. Levehetné megszülött Fiát a keresztről, de mégis otthagyja. Mert erkölcsileg így lett Úrrá minden gonoszság, igazságtalanság, hazugság és erőszak felett! Így semmilyen erkölcsi alapja nem maradt sem a Sátánnak, sem egyetlen embernek sem, aki védekezésből, önigazságból bármilyen megtorlást, bűnt elkövet, vagy éppen háborút robbant ki. „Ezért nincs mentséged, te ítélkező ember, mert amikor más felett ítélkezel, magadat ítéled el, hiszen magad is ugyanazt cselekszed, miközben ítélkezel!” (Róma 2,1) Ezért önmagunkat lássuk meg először úgy, mint elesettet! „Ő nem az a véres Isten: az a véres Isten nincsen. Kard ha csörren, vér ha csobban, csak az ember vétkes abban.” (Babits Mihály: Zsoltár gyermekhangra)

De lássuk meg Őt úgy is, mint akinek a karja uralkodik. Kitért karral vár, még mindig, sőt: „fut az Isten az ember után” (Füle Lajos). Ölelni kíván e két kar, és nem elítéli! Círogatni, simogatni, mint aki tudja: magunk okozta háborúinkban mi magunk sérülünk a legtöbbet. Elsettségünk őszinte elétárására van szükségünk (1 János 1,9).

S végül: úgy uralkodik, hogy vele jön Szerzeménye! „Jézusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1 János 1,7)

Ezért Őt dicsérjük háborúban és békében, amíg csak élünk!

Feleségemmel ott a határon váratlanul interjút készített az egyik hírcsatorna. „Miért jöttek ide?” S a válaszban ott van keresztyén küldetésünk lényege: „Istentől, Jézus Krisztustól való indításképpen gondoltuk azt, hogy jövünk és segítünk...” Mert a feltámadott Úr uralkodik.

A szomszédunkban váratlanul kitört, döbbenetes háború második napján diakónus feleségem elém áll és közli, hogy ő segíteni szeretne a magyar határon át menekülőknél. Önkéntesekkel adományt gyűjtenek a gyülekezetben, egyik helyi gyógyszertár egészségügyi felszereléssel, gyógyszerekkel segít. Az óvodánk kisbuszával tervezett 270 km-es utazásra egy menyasszony és egy egyetemista jelentkezik. Elindulnak a február végi hidegben síró, magába roskadt felnőttek és gyerekek támogatására, étellel, meleg itallal, gyógyszerrel, gyümölcscsel, Isten Igéjével és emberi jó szóval. Csoda, csodát követ és a három törekeny hölgy szolgálata valóban az elesettek megsegítésévé válik.

Most, amikor soraimat írom, az orosz-ukrán háború első hete után sok kérdés cikázik a fejemben. Katona emlékeim jutnak eszembe. 1979-1981 között, a teológia megkezdése előtt voltam sorkatona, de soha nem álmódtam volna, hogy egykor háborús körülmények között írok cikket egyházi újságba.

1981. június. Két év után már nagyon várjuk a leszerelést. Közben

halljuk a híreket Lengyelországból. A lengyelek többsége ki akar lépni a szocializmusból, a Varsói Szerződésből. Egyik nap megállít egy tiszt a laktanya udvarán: „Maga szerint mi volna a katonák véleménye egy lengyelországi éles bevetésről?” Megáll bennem az ütő, azt sem tudom, mit válaszolok, alig várom az estét, hogy leborulhassak a Mindenható elé: „Uram, létezik ez?! Ki akarnak minket küldeni, hogy embereket ölünk Lengyelországban, mert ők változást szeretnének? Könyörülj rajtam, Uram, mondj valamit!” S ekkor József Attilával szólva, „az Isten itt állt a hátam mögött”, a Bibliaolvasó Kalauz napi igeszakaszán át megszólalt: „Ezt mondja nektek az Úr: Ne féljete és ne rettegjetek ettől a nagy tömegetől, mert nem a ti háborútok ez, hanem az Istené!” (2 Krónika 20,15) És igen, Isten könyörületes volt! Nem rendelték ki bennünket a lengyel forradalom leverésére, hanem a tervezett időben, augusztusban leszereltünk. Mert az Úr uralkodott! S ma is uralkodik a háborús helyzetben, támogat minden elesettet.

Lássuk először úgy, mint aki uralkodik önmagán! Hányszor kellett

Somogyi László

ÉNEKEINK

HÚSVÉTI ÉNEKÜNK...

Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! című énekünk benne van az evangélikus és az új énekeskönyvünkben is. Ezért választottam, >figyelmébe ajánlom a testvéreknek mély mondanivalója miatt. Egy bizonyosság a hitről, mely szilárdan megáll a próbák, a küzdelmek és nehézségek fölött, olyan, mint amikor borús az égbolt, de mégis tudom, hogy a felhőkön túl vár rám Jézus, a megbocsátó szeretet, a vigasztaló... és látom, ahogy ragyog a szívem - belül, a bizonyosság miatt, hogy Ő él!!

A Győzelmet vettél (EÉ 388) a legismertebb magyar evangélikus énekek közé tartozik. Amikor sorra kerül egy istentiszteleten, valahogy más-képpen zendül a gyülekezet: kihúzzuk magunkat a templompadban, intenzívebben vesszük a levegőt, figyelmesebben formáljuk a szöveget – s ettől a megszokottnál lelke-sebb lesz az éneklés. Sokan éneklük fejből az ének mindhárom versszakát, s a refrénszerű visszatéréshez érve előzetes egyeztetés nélkül is tudjuk: az a cél, hogy a visszatérés versszakról versszakra fenségesebben szóljon. A dallamszerzőt is jól ismerjük: ő Georg Friedrich Händel (1685–1759), a barokk oratóriumok legnagyobb mestere. S az is közismert, hogy a Győzelmet vettél dal-lama a Júdás Makkabeusról szóló oratóriumból való. A Makkabeusok két könyve szerepel a katolikus Biblia ószövetségi részében úgynevezett deuterokanonikus (másodsorban kanonizált) könyvként. Az elsőben olvashatunk a Jézus születése előtti 2. században történt nagy zsidó lázadásról és szabadságharcról, amelyet a Makkabeus testvérek vezettek 4. Antiokhosz Epiphanész szír uralkodó elnyomása ellen. Sikeres küzdelmük eredményeként felújíthatták végül a jeruzsálemi templomot. A küzdelmet vezető Júdás Makkabeus a Messiás Krisztus előképévé vált a keresztény bibliamagyarázók számára. Érthető, hogy az oratóriumban őt köszöntő monumentális kórustétel dallamát több evangélikus országban adventi énekként használják Friedrich

Heinrich Ranke 19. századi versével (Tochter Zion, freue dich – EG 13). Így köszöntik az adventben közelgő királyt, Jézust. Händel oratóriumában Simon főpap felszólítására a jeruzsálemiek megtisztítják a templomot a bálványoktól, miközben Júdás Makkabeus győzelmet arat az elnyomókon. A csatából diadallal visszatérő győztest köszönti a „Nézd a győztes, ékes hőst” szöveggel magyarra fordított kórustétel. Indokolt tehát, hogy Jézusra vonatkoztassuk ezt az éneket, és húsvéti örömmel énekeljük, hiszen nagypénteken Jézus is „csatába indult”, halálával pedig legyőzte a halált, és győztes hősként fel is támadott. Ez a gondolati kapcsolat inspirálhatta az általunk énekelt szöveg költőjét verse megírásakor. Edmond Louis Budry nevét jószerivel csak ez az ének őrzi magyar nyelvterületen. A svájci lelkész Veveyben született 1854. augusztusában, Lausanne-ban végezte iskoláit, és Cullyben, a Szent Keresztről elnevezett templomban volt lelkész hosszú időn keresztül. Később kilépett a nemzeti református egyházból, és a Vaud kantonbeli Szabad Evangéliumi Egyház lelkésze lett. Végül visszatért szülővárosába, s ott hunyt el 1932-ben. Több éneket fordított német, latin és angol nyelvről. Ezt az éneket 1884-ben vagy 1885-ben költötte, egy harmadik forrás 1900-ra teszi a vers keletkezését. Magyarul Scholz László fordításában énekeljük. Az első versszak a húsvéti eseményt írja le.

• Ragyogó fény tölti be a világot, mert a sírról elhengeríti a követ az angyal. És ő feltámadott! Nem csupán belső élmény, hanem valós esemény hitünk alapja. A második versszak Isten népét szólítja meg: szeme előtt álljon mindig Jézus, a Szabadító, amikor kételkedés, bizonytalanság fogná el. A harmadik versszak teljesen személyessé válik. Az ő és a te után elérke-zünk önmagunkhoz. Jézus győzelme az én győzelmem is, ezért nincs bennem semmi félelem.

Bajáné Kiss Anita

514

szöveg: E. L. Budry, 1885
fordítás: Scholz L. | dallam: G. F. Händel, 1747

2. Lásd, ott az Jézus, az Üdvözítő!
Ne kételkedj többé: ő jelent meg, ő!
Ujjongj, Isten népe, hirdesd szüntelen,
Jézusé a végső, döntő győzelem!
Győzelmet vettél...
3. Mért félne szívem? Él az én Uram,
Békesség Királya, benne nyugta van,
Ő a diadalmam, pajzsom, életem,
Szívemben már nincsen semmi félelem.
Győzelmet vettél...

HITTANOS TANULÓK HÚSVÉTI GONDOLATAI

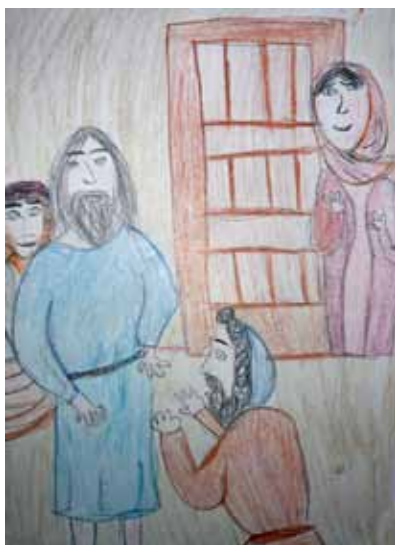
Kecskés Kitti 4. osztály

Korpás Lili 5. osztály

Dombi Karolina 6. osztály

Szlukevinyi Nóra 5. osztály

Molnár Katalin 5. osztály

Nagy Benedek 5. osztály

Kiss Anna 4. osztály

Kolompár Leon 5. osztály

Csókási Nikol 5. osztály

Szabó Regina 4. osztály

Mátyus Zsófia 4. osztály

Nagy Levente 4. osztály

Drajkó Zsófia 5. osztály

Bódi Dorina 5. osztály

Balogh Tamás 4. osztály

„Lásd, én ma eléd adtam az életet és a jót, de a halált és a rosszat is.” (5Móz 30, 15)

2021. decemberében egy érdekes cikkre lettem figyelmes az interneten böngészve. Egy svájci cég, a mai divatos 3D nyomtatással előállított egy eutanázia kapszulát. A nyugati orvostudomány kitörő örömmel fogadta az új felfedezést. Röviden csak annyit a gép működéséről, hogy az az ember, aki meg kíván halni, belefekszik ebbe a gépbe, megnyom egy gombot, és kapszulába nitrogén gázt enged be. A gép kifejlesztője szerint a páciens először zavartságot érez, majd eufóriát, végül elalszik, és meghal, mindent fájdalommentesen. A procedura 30 másodperctől több időt nem vesz igénybe.

Engem ez a cikk mély szomorúsággal töltött el. Eszembe jutott Dietrich Bonhoeffer német teológus gondolata,

aki az öngyilkosságot „*az ember Isten ellen elkövetett legnagyobb bűnének*” nevezi, mivel az ember azzal, hogy saját maga veszi el az életét „*önmegváltást*” akar véghezvinni, ami nem járható út, hiszen csak Krisztus által üdvözülhet minden ember.

Az étellel és a halállal kapcsolatos gondolkodás sajnos mára, a 21. században teljesen felborult, és rosszul kezelt. Sokszor lehet azt hallani szülőktől, amikor valamelyik nagyszülő, esetleg dédszülő elmegy a minden élők útján, hogy „*Nem viszem ki a hat éves gyerekemet a temetésre, mert védeni akarom!*”. Mitől? A valóságtól? Attól, hogy megmutassam neki, azt, hogy Krisztus eljöveteleig minden embernek el kell hagynia ezt a földi világot? Engedjétek meg, hogy ezzel kapcsolatban megosszam egy

saját élményemet.

Talán négy-öt éves lehettem, amikor a keresztanyám, 35 évesen elhunyt. A szüleim nem titkolták el előttem azt a tényt. Gyermeki értelmeknek megfelelően igyekeztek ezt megmagyarázni: „*A teste itt van, de a lelke az Úristennél.*”. A temetés napján kocsiba ültünk, és megálltunk az óvoda előtt. Édesanyám megkérdezte: „*Óvodába szeretnél menni, vagy a temetésre?*”. Mai napig nem tudom milyen indíttatásból, de úgy éreztem, hogy nekem ott kell lennem. Azt mondtam, hogy a temetésre akarok menni. Láttam a gyásztól meggyötört rokonaimat, ismerősöket. Sőt, megkértem Édesanyámat, hogy emeljen fel, mert látni szeretném utoljára a keresztanyámat. S bár mai napig megvan bennem ez az emlék, nem

érzem azt, hogy engem védeni kellett volna a tényektől. Merthogy elmagyarázták, hogy az élet az nem csak az ember földi pályafutása, hanem attól jóval több.

A védelemre hivatkozunk, amikor a halál tényétől védeni akarjuk a gyermekeinket. Vasárnaponként azonban együtt nézzük az akciófilmet, ahol emberek robbannak fel, vagy lövik le őket. Kézen fogva lépünk be csemeténnel az áruház ajtaján, és vesszük meg neki számítógépre, vagy konzolra a legújabb lövöldözős játékot, ahol az a cél, hogy egyszemélyes hadsereggel minél több ellenfelet tegyünk el láb alól. Ha pedig minket lőnek le ebben a játékban semmi baj, mert több „életünk” van, vagy pedig betöltjük a mentett állást, és onnan folytathatjuk,

ahol azelőtt a játékot elmentettük.

Nem visszas az egy kicsit? A társadalom, ami tabuként kezeli a halált, az valójában, még ha bújtatott módon is, de halálímádó. Ilyen-olyan filmeket nézünk, olyan játékokat játszunk, amiben ezek központi szerepet játszanak. Közben egy egész generációban megerősödik a tudat, hogy ők sebezhetetlenek, legyőzhetetlenek, ha pedig mégis történik velük valami, akkor könnyen és gyorsan elintézik a dolgot, és magukat. Ma a megúszás korszakát éljük!

Jézus Krisztus azonban teljesen más alternatívát kíván. Ő tisztába volt azzal, hogy neki erőszakos halállal kell meghalnia. Mégsem futott el a küldetése elől. Nem akarta a dolgot megúszni. Pedig hatalmában lett

volna. Szavára angyalhadak indultak volna meg a Mennyből, hogy védelemmezzék Őt, Ő mégsem ezt az utat választotta. Szenvedett, érted s értem, az egész világért. Ennek a súlyát senki nem tudta volna elviselni, egyedül csak Ő. Ezért számunkra a Húsvét mindenkor az Élet ünnepe. Jusson ez eszünkbe akkor is, amikor megterhelnek bennünket a nehézségek, a fájdalmak, vagy az az emésztő tudat, hogy jó lenne „kiszállni” az életből. Ne felejtjük el: NINCS OLYAN NEHÉZSÉG, FÁJDALOM, ERŐTLEN-SÉG, AMIT JÉZUS NE VITT VOLNA FEL A KERESZTFÁRA! Ez a mi vigasztalásunk, valamint az, hogy Őbenne örök életünk van!

Rácz Gábor

BIZONYSÁGTÉTELEK

EL NEM MÚLÓ HÁLA TÖLTI BE SZÍVEMET...

Egyszerű református család második gyermekeként születtem itt Hajdúböszörményben. Szüleim a II. világháború idején voltak fiatalok, s az akkori szorongató körülmények és Isten szeretete folytán jutottak élő hitre. Természetes volt számunkra a rendszeres templomba-, gyermekórára járás. Így gyarapodhatott a bibliaismeretem, és volt valami gyermeki hitem is.

Általános és középiskolai tanulmányaimat itt helyben végeztem. A pályaválasztásom nem volt könnyű és egyértelmű, de ma is szilárdan hiszem, hogy Isten szeretete vezérelt

az egészségügy felé. Érettségi után Budapesten, majd Szegeden tanultam, s végül gyógyszerészként végeztem. A sok-sok tanulás, vizsgák, stb. gyöttrő nehézségeiben folyamatosan megtapasztaltam Isten csodálatos kegyelmét, szeretetét. El nem múltó hála tölti be szívemet, hogy Isten segítségével több, mint 40 évig szolgálhattam patikai munkámmal embertársaimat. Szerettem a munkámat és szerettem elbeszélgetni a patikába betérő emberekkel.

Konfirmációm idején kezdtem valamelyest megérteni az Úr Jézus megváltói munkáját, de számomra személyessé kissé később történt az

Úr Jézus kétség nélküli befogadása: „*Ne félj, mert megváltottalak, ne vedden szőlítottalak, enyém vagy.*” (Ézs.43,1).

Azóta bátran hiszem és vallom, hogy életem minden helyzetében az Ő drága vérére megváltott gyermeke és tulajdona vagyok. Ez ad örömet, békét és nyugalmat még akkor is, amikor életem során voltak sajnos kissé Istentől eltávolodott, hűtlen korszakaim is. Jelenleg már nyugdíjasként élvezem az Úr közelségét, szeretetét és sok-sok ajándékát. „*Hála tölti be szívemet, szeret az Úr, nagyon szeret...*”

Tatár Erzsébet

VÁRVÁN VÁRTAM AZ URAT

Kiss Jánosné Ludánszki Éva vagyok. 3 gyermek édesanyja és 4 unoka szerető, boldog nagymamája.

Szüleim rég elköltöztek Teremtőjükhöz, ők nem voltak sem

hívó, sem vallásos emberek.

Anyai és apai nagymamáink megtanítottak minket, unokákat imádkozni. Mindig szívesen hallgattam, amikor Istenről beszéltek nekünk.

Gyermekként Istent egy időse, hosszú fehér szakállas és nagy bottal járó szigorú bácsinak képzeltem. Aki ugyan „nem ver bottal”, de mindent lát, mindent hall és büntet, ha Neki nem tetszött cselekszem. Ezért aztán féltem tőle, de minden este imádkoztam.

Iskolás gyermekként elkerültem édesanyámtól egy gyermekvárosba. Ott aztán igazán ráébredtem, hogy senkire sem számíthatok, csak a gyermeki hitem kezdőjére és bevégezőjére. Minden este elmondtam Neki, hogy mi történt velem, megköszöntem, hogy vigyázott rám, hogy óv és szeret, a hibáim ellenére is. Ő az egyetlen támaszom, nem hagy magamra. Egyre jobban éreztem, hogy Ő valóságosan létezik. Úgy igazgatta az

életemet, hogy közben mindent megkaptam Tőle, amire szükségem volt, sőt annál többet is. Neki elmondhatam fájdalomaimat és örömeimet, kétségeimet, és egyre közelebb éreztem magam Hozzá.

Már nem voltak kétségeim afelől, hogy Ő mindenhol, minden időben, minden szituációban velem van. Nem láttam, de éreztem, hogy „szárnyaival fedez be és oltalmaz engem”. Senki nem volt a közelemben, akivel tudtam volna beszélgetni az engem foglalkoztató kérdésekről.

Az évek teltek, férjhez mentem, gyermekeim születtek, közben rászoktam a cigarettázásra. A férjem járt a templomba, de nem tapasztaltam az életében olyat, ami számomra követendő lett volna. Reggelente kávé és cigaretta volt a napindítóm. Egyre több.

Pár év alatt napi 30 szál cigaretánál tartottam. Egyre gyakrabban gyötört a fejfájás, nehezen viseltem a bűdös nikotinszagot a bőrömön, ruháimon, a környezetemben. Rengeteg hasznos időt és pénzt áldoztam a szenvedély oltárán.

Annak idején még titokban ugyan, de a Szabad Európa rádió vallási adásait hallgattuk. Rengeteg bizonyosság hangzott el, hogyan találkoztak a Megváltóval, mit cselekedett az életükben, hogyan váltak szabaddá megkötöttségeikből.

Estéről estére kértem Istentől, hogy:

„Jézus Krisztus, ha valóban létezel és ennyi, sőt még több ember életében csodat tettél, akkor kérlek reggel, amikor felébredek, ne kelljen a cigarettáért nyúlnom.”

Már haragudtam, és utáltam magam a dohányzás miatt. Hiszen ha erre szükségünk lenne, akkor kéménnyel a fejünkön jöttünk volna a világra.

Telt múlt az idő, látszólag nem történt lényegi változás az életemben. Gyermekeimmel a játszótéren hintáztunk, amikor egy régi iskolatársammal összetalálkoztunk. Bizonyosságot tett nekem Jézusról, hogy Ő él! Ő a Királyok Királya, Uraknak Ura, Ő a közbenjáró, a Megváltó, Gyógyító, Szabadító, akinek a nevére meghajol minden térd, mennyben, földön és föld alatt lévőké is. Azt már tisztán láttam, hogy én nem ismerem Jézust közelről.

Az ismerősöm élő hite és bizonygatótételének minden szavától repestett a szívem és öröm töltötte el a lelkem.

Gondolkoztam, emésztgettem a hallottakat. Volt, hogy félelem fogott el, és nem szerettem volna többet beszélni erről. De a szívem egyre inkább zakatolta, hogy le ne késsek, és szükségem van a feltámadott Jézus Krisztusra.

Később, egy alkalommal páran összegyűlve imádkoztunk. Csukott szemmel, összekulcsolt kézzel, szegyenkezve megvallottam Istennek mennyire bűnös ember vagyok. Vét-

keztem ellene és a saját testem ellen is. Nem szeretnék már nélküle élni és szabadítson meg az ellenség fogságából és használja az életemet az Ő céljaira. Költözzön be az életembe és tegye teljessé azt. Ekkor egy mondat erősödött bennem: „NEM KELL RÁGYÚJTANOD – SZABAD VAGY!”. Nem igazán tudtam mit kezdeni ezzel a mondattal.

Így aztán hazafelé menet elővettem egy cigarettát, hogy rágyújtsak. Ekkor egy újabb mondat érkezett hozzám: „JÉZUS KRISZTUS MIT TETT ÉRTED, NE TÉKOZOLD EL!”

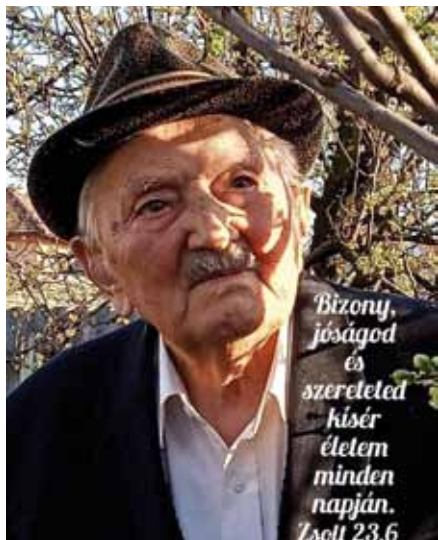
Hirtelen nem tudtam mi történik velem a lakótelepi játszótér szélén, de ekkor (november elseje volt) olyan finom virágillat lengett körbe, amit kb. 2 hétig éreztem. Ezt az illatot nem a természet biztosította. Hittem szerint a mennyekből szállt alá. Boldogan mentem haza és meséltem el a gyerekeimnek a csodat.

30 éve nem volt a számban cigaretta, mert „akit az Úr megszabadít, valósággal szabad lesz”. (János 8,36)

Boldog vagyok, hogy megismerhettem a Megváltómat, de még nagyobb boldogság, ha Ő mondja nekem „Ismerlek gyermekem. Kicsin voltál hű, ezért sokra bízlak”. „Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhasam az Úr házában életem minden idejében; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az Ő templomában.” (Zsoltárok 27:4)

Kiss Jánosné

100 ÉVE SZÜLETETT, 73 ÉVE ÚJJÁSZÜLETETT! ISTEN ÉLTESSE BERTALAN SÁNDOR BÁCSIT!

A II. világháború kitöréséig éltük életünket Bösörményben. Református egyháztagnaként 27 ezer fő volt nyilván tartva. Szégyen volt nem kereszteltetni, konfirmáltatni a gyerekeket. Hasonlóan nem egyházilag esketni és temettetni.

Ennek a szokásnak és sok egyéb életvitelnek is eljött a háború után a megmérettetése. Nyilvánvalóvá lett, kinek csak szokás, képmutató az élete. Mondogattuk, hogy nem loptam, nem öltem. A prédikációk nem köteleztek el személyes életváltozásra, hitvallásra, még kevésbé az újjászületés és megtérés szükségességére.

Dr. Kálmán Sándor és sok hitre jutott lelkész, akik nem menekültek el az orosz megszállók bejövetelkor, bátran hirdették az evangéliumot, például „*hogy Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy aki hiszen Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen*” (János 3:16.). Máskor hívogatott a Krisztus Jézus, a próféták által megígért Messiás szavával, hogy „*jőjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok*” (Máté 11:28.) „*Vegyétek fel az én igámat... mert az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű... és nyugalmat találtok lelketeknek*” (Máté 11:29-30.) Vagy amikor

Jézus mondta „*Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki nem mehet az Atyához csak én általam*”. (János 14:6.) Ilyen és más felszólító módon hirdetett igékkel, szeretettel és hatalommal hívogattak megtérésre. Közben a zsolttárok mellett sok Halleluja - ún. személyre szóló - éneket tanítottak. Például a tékozló fiúhoz szólót:

„*Ott a messze földön, árván hontalan Halld meg a kiáltást fiam, fiam!*

Vár Atyád szerelme, vár rád vigasza, Jöjj a messze tájról, oh jöjj haza!”

Ennek a Szentlélektől ihletett hívogatásnak én két évig ellenálltam.

1946-47-ben Dr. Kálmán Sándor Kálvin téri lelkészünk vezetésével és „szolgálatával” az egész várost - 30 ezer lakos - átható, sőt országunkra is kiterjedt „*lelki ébredés*” támadt, egy több mint száz fős ifjúsággal, ahová nagy szeretettel hívogattak engem is. Mivel az egyházi élet örömeiről ferde ismereteim voltak, még sokak kérésére sem akartam elmenni közéjük. Amikor azonban Irénke húgom is szerepelt, akit – példaértékű életéért – tisztelettel szerettem, engedtem a hívásnak.

A Keresztyén Ifjúsági Egyesület bibliai témájú darabokat adott elő. Többed magammal elmentem megtekinteni A boldogságkeresők című színdarabot. E mély tartalmú műsornak életfontosságú jelentősége volt számomra, ahogyan elválasztotta a hiábavaló, olcsó örömeiket, az igazi, állandó boldogságtól, a tiszta örömtől. Ezek után ostrom alá került az életem. Ahogy észrevették közeledésem, szelíd szeretettel közeledtek, hívogattak a majdani testvérek. Különösen szép emlékeim vannak Molnár Anti bátyámmal és Beregszászi Károly segédlelkésszel folytatott beszélgetéseimről, melyek sokszor éjszakába nyúltak. Átéltam a később

megismert szent igét: „*A szelíd beszéd csontokat tör.*” (Példabeszédek 25:15)

Az ostrom nem szűnt érettem. Meghívtak a Tékozló fiú című előadásra. Ezen az alkalmon több „*kiüvülláló*” – mert így hívtak bennünket – velem együtt könnyezett, mikor meghatva láttuk, hogyan züllött le a szeretett atyai háztól gögösen, könnyelműen elszakadt fiú. Mélyen megindított, amikor élete mélypontján visszaemlékezett az atyai ház biztonságára, szeretetére. Vele sírtam, mikor kimondta: „*Atyám, vétkeztem az Ég ellen és te ellened!*” Én is tékozló fiú lettem, vágytam az atyai ház biztonságára.

Áhítattal éltem át, ahogy fogadta az Atya a megtérő fiát: nem volt megvetés, szemrehányás, hanem változatlan szeretet és öröm, a megbocsátás áldott alkalmá. Az atyát áldott emlékü Juhász Sándor, a tékozló fiút Cs. Kiss Andor testvéreink személyesítették meg. Közben saját tékozló életemre és annak megoldására kényszerültem gondolni. A vétkezés fogalma itt kezdett valóságos és személyes probléma lenni számomra.

Ezek után olyan alkalmak sorozata jött városunkban az ún. evangelizációs heteken, hogy akik jelen voltak, nem maradhattak közömbösen a válaszadásban. Minden alkalom az Istenhez való megtérést sürgette, a bűnt bűnnek nevezve, ezek között is a legfőbb bűn, hogy Isten nélkül, hitetlenül akarok élni. Ezt az ostromot a Szentlélek, többek között Szikszai Benjámintól keresztül munkálta hatékonyan.

A bűn kezdett úgy rám szakadni, hogy még izzadtam is egy alkalommal, jól emlékszem. De Istennek legyen hála, nem csak erről volt szó, hanem arról is, hogy lehetek boldog, szabad ember, sőt hasznos és áldott is az emberek között. Ez az élet kí-

vánatos lett számomra és meg is kaptam Isten kegyelméből. Egyik ifjúsági alkalmon Dr. Kálmán Sándor nagytiszteletű úr tőlem kért éneket az óra végén és én ezt mondtam:

„*Bűnös a nevem, ám adsz Te nekem új szívet. Számomra kezded új földet, eget készített. Hívsz és hazavársz, drága az a ház, az a lak. Áldott az a vér, mellyel hazaér a fiad.*”

1949 januárjában elfogadtam, hogy igaz és elfogadásra méltó a hallott beszéd „*hogy Krisztus Jézus azért jött a világba, hogy megtartsa a bűnösöket, akik között első vagyok én*”.

Miután elhittem az Apostoli hitvallást személyemre nézve, csatlakoztam a gyülekezethez. Ez a döntésem volt életem legmélyebb eseménye; az igével szólva eljött reám a felüdülés áldott ideje az Úrnak színétől. Ezek után felkért a lelkészünk, hogy végezzek el egy Biblia Iskola tanfolyamot (1950). Ezután téli estéken ún. házi istentisztelet tartásával bízott meg.

1951-ben presbiteri tisztségre választott meg a nagygyülekezet. Ebben a megbízásban 59 éven át sáfároltam különböző bizottságokban: mint missziói, majd számvizsgáló, az utolsó években a gazdasági bizottság tagjaként. Isten kegyelméből adódóan megbocsátottam az ellenem vétkezőknek és bocsánatot kértem attól, akit megbántottam. Ez az őszinte kapcsolatrendezés boldoggá és szabad emberré tett életutamnak minden területén.

Igaznak bizonyult az én Uramnak az a kijelentése „*megismeritek az Igazságot, az igazság szabadokká tesz titeket*” (János 8:32.). Ennek gyümölcseként látogatok, vígasztalok, békéltetek embereket Istennel és egymással egyaránt.

Bertalan Sándor

CSAK EGY PERC

SZÍVBŐL UTÁLJUK!

Olvasandó: 4.Mózes 21,1-20

Százsor megvédte és megáldotta őket Isten, de most, amikor megint várni kell egy újabb helyzet megol-

dódására, az előbbre lépésre, akkor újra lázadnak! Utáljuk az eledelt (a mannát), utáljuk, hogy még mindig nem vagyunk a birtokunkon, utáljuk,

hogy másfelé kanyarodunk, mint ahogy mi szeretnénk, utáljuk, hogy várni kell...

Szörnyű az a türelmetlenség, akar-

nokság és elégedetlenség, ahogy mi Mennyei Atyánkkal bánunk! Még akár vádoljuk is, ha valami nem úgy történik, ahogy nekünk tetszik, utálkozunk, kesergünk, sértődötten elhanyagoljuk... Pedig soha, semmit nem vétett ellenünk! Nincs az univerzumban, sem azon kívül bíróság, amely nekünk adna igazat Vele szemben. Mindent, de mindent az Ő népe megmentésért cselekszik, lásd pl. József

és családja történetét! (1.Mózes 37-45 fejezet)

Egy pozitívum mondható el a mai Igénkben szereplő népről: őszintén kimondta azt, ami a szívében van, és Istennek mondta el Mózes közvetítésével!

Ezt tedd te is, Testvérem! „Előle is Hozzá futok! – mondta valaki bölcsen. Isten előtt tárd ki mindazt, ami benned van, ne félj egészen őszinté-

nek lenni! S bátran kérd, hogy szóljon hozzád a Biblián keresztül! Meg fogja tenni, s akkor rádöbbsz, mennyire igaza van Pál apostolnak: „Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyné ajándékozna nekünk Vele együtt mindent?!” (Róma 8,32)

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT

„...SZERETTEM VOLNA SEGÍTENI...”

Fodor Fanni vagyok. Jelenleg a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem végzős, PhD hallgatójaként - munkámból kifolyólag - a mindennapjaimat Gödöllőn élem. Vőlegényem Hajdúböszörményben él, így kerültem kapcsolatba a Kálvin téri Református Egyházközséggel. Miután kitört a háború a híradásokat követve én is szerettem volna segíteni, így nagyon örültem neki, mikor a vasárnapi istentisztelet után hirdetésre került, hogy lehetőség van közösen elmenni Tiszabecsrre önkénteskedni.

2022. február 28-án reggel hárman elindultunk Hajdúböszörményből Tiszabecsrre adományokat átadni és segíteni, amiben csak tudunk. Nem tudtuk, hogy mire számíthatunk. Mikor megérkeztünk a településre, már az utcákon

látni lehetett a rengeteg embert, akik várták azokat a buszokat, melyek tovább szállították őket Budapestre.

A tiszabecsi általános iskolához irányítottak bennünket, mert oda érkeztek elsősorban azok a menekültek, akik nem saját autóval érkeztek, valamint szintén ebben az épületben gyűjtötték számukra az adományokat, így az adománygyűjtő ponton le tudtuk mi is adni az általunk vitt adományokat. Ahogy beléptünk az iskola épületébe rengeteg édesanyát

és kisgyereket láttunk. Az iskola tornatermét átalakították, rendelkezésre álltak számukra matracok, hogy a hosszú utazás után megpihenhessenek. Meleg ételt kaptak és meleg italokat, a gyerekek pedig édességeket.

Ezt követően más önkéntesekkel együtt átirányítottak minket közvetlenül a határátkelőhelyre. Feladatunk volt, hogy az autóval érkező mene-

kültek számára élelmiszer csomagokat állítsunk össze és tisztálkodási szereket adjunk számukra. Rengeteg autó érkezett olyan női sofőrökkel, akik rutintalanok a vezetésben, de kénytelenek voltak levezetni sok-sok kilométert kisgyerekekkel mögöttük. Az utazás közben szinte nem is aludtak, fáradtak és kimerültek voltak. Ahogy átérték a határon leintették őket és átadtuk a csomagokat nekik. Nagyon bizalmatlanok voltak velünk szemben, többsége nem is nagyon

szeretett volna megállni, de annyira fáradt volt és éhes, hogy mégis úgy döntött, megáll. Mikor megkapták az élelmiszer adományt, nagyon hálasak voltak. Nem gondolták, hogy a magyarok tényleg ennyire önzetlenül segítenek nekik. Azon a napon, amikor mi ott voltunk döntő többségben ukránul beszélő menekültek érkeztek, ezért kissé nehéz volt a kommunikáció velük. Szerencsére az önkéntesek között volt olyan személy, aki tudott fordítani nekünk. Láttunk sorsokat, lelkileg összetört embereket, akiknek egyik napról a másikra mindenük odaveszett. Láttunk édesanyákat, akik féltik fiaikat és férjeiket. Nehéz és fárasztó nap volt, de megérte elmenni és segíteni nekik. Örültem, hogy ennyivel hozzá tudunk járulni a menekültek megsegítéséhez.

A tiszabecsi önkénteskedés után úgy éreztem nekem újra vissza kell még mennem a határra segíteni a menekülteknek, így a következő hétvégén barátaimmal Barabásra mentünk segíteni.

Fodor Fanni

TISZABECSI SZOLGÁLAT

Nehéz megfogalmazni egy olyan helyzet leírását, amely a tiszabecsi önkéntesség fogalmát kimeríti. Fannival és Reginával mindhárman, hálásak voltunk Istennek, hogy részt vehettünk a határon egy olyan lehetőségben, ahol számomra mindegy volt, hogy ki kihez tartozik, kit képvisel – egyházat, civil szervezetet, egyénileg, stb. -. Igaz az is, hogy fizikálisan hárman voltunk, de lélekben sokkal többen vettünk részt, mert velünk voltak mindazok, akik az adományok összeállításában részt vettek, akik imádságban hordoztak, és igazából a gyülekezet egésze, mert anyagilag hozzájárult, hogy beszerezhessük mindazt, amit jó szívvel vittünk. A lényeg, hogy közösen önmagunkból egy aprónyit adhattunk mások javára, és ezzel valósággal példát tolmacsolhattunk a következő generációk számára. Mert az élet arról szól, hogy másokért mit teszünk. A bajban tudja meg az ember, hogy kire számíthat. A

határról átjövők azon a napon (február 28.) több településről is érkeztek, pl.: Ivano-Frankivszk, Herszon, Ternopil, Kijev. Ezt mondja Isten: „És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, Én megszabadítlak té-

ged és te dicsőítesz engem.” (Zsoltárok 50,15.)

Somogyiné Gyüre Mara

LÁTOGATÁS

Ecímszó többértelmű lehet: családtagot, barátot, lelki testvért, beteget stb. lehet látogatni.

Én is ezt tettem. Kórházba mentem. Ott ágyban fekvő betegek vannak. Egyik aludt, másik felültetve volt. Ha már ott voltam, mindegyiket megszólítottam. Az egyik idős testvér felnyitotta a szemét, amint felé hajolva hangomat hallotta.

- Az Úr Jézus küldötte vagyok, s azt bízta rám, hogy elmondjam, az Isten Fia, Jézus Krisztus szeretné, ha Ön is megismerné, megszólítaná

Őt. Az Úr életét adta értem, értünk, hogy el ne vesszünk. E földi létünk során lehetőségünk van Hozzá jönni. Itt van szeretetével, a keresztáldozatával kiváltott minket a bűn sötét világából. Most, itt is ezért küldött, hogy szólítsuk meg. Közledek a keresztre feszítés, a feltámadás ünnepe!

- Kedveseim! Minket erre szeretne felkészíteni – mondjunk igent az ő hívására! Pár szóval megköszöntem a látogatás általi találkozás lehetőségét. Imádkoztam értük, e gyenge, betegtestvéreimet vittem az Úr elé.

A továbbiakat Reá, Megváltómra bízom.

Az egyik legismertebb újszövetségi Igét említettem: Jn 3,16 és a Zsolt 90,12-ből: „*Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jusunk.*”

Azóta is kérem, hogy a meglátogatott, és a többi embertársaim is bízzák Rá az életüket, dönthessenek az Úr Jézus hívására!

Testvéri szívvel:

Dienes Sándorné Erzsike

TISZTELT OLVASÓK!

Szeretem olvasni a Bibliát. Az Ószövetséget is, tanulságul írtak meg számunkra. Szívem óhaja: „*Értesd meg velem utasításaid célját, hogy elmélkedjem csodáidon.*” (Zsolt.119:27)

Most a téli időszakban olvastuk az I. Sámuel könyvét. A nép királyt követel magának. Sámuel szenved, Istentől kér tanácsot. Felkeni Sault, aki hamarosan király lesz. Sámuelnek Isten szól: „*Elszakítá tőled az Úr a mai napon Izráelnek királyságát és adta azt felebarátodnak, aki jobb náladnál.*”

„*Izráelnek erőssége pedig nem hazudik és semmit meg nem bán, mert nem ember ő, hogy valamit megbánjon.*” (I. Sám. 15:28-29)

Sámuelnek így szól az Úr: „*Ugyan meddig bánkódozol Saul miatt, holott én megvettem őt, hogy ne uralkodjék Izráel felett. ... én küldelek téged a Bethlehembe lakó Isaihoz, mert fiai közül választottam magamnak királyt.*” (I. Sám.16,1)

Sámuel Isten vezetését kapja, „*mert az ember azt nézi, ami a szem előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.*” (I. Sám. 16,7)

Kedves Olvasó! Én ebben kaptam meg a bátorítást: „*Én küldelek téged*”... Rádobbant a szívem erre a kijelentésre. Jöttek sorban a nevek, kihez is menjünk el látogatóba, férjessel. Igazi belső békét kaptunk, amiért nagyon hálásak vagyunk! Szívemben hiszem, hogy sok népe van

az Úrnak ebben a városban. Jó volt a közös imádkozás, a hála, az öröm. Jó volt elhinnem, hogy a bizonytalanság és csüggedés helyett szolgálatba állított bennünket, amit szívből kívánok a testvéreknek is, hiszen sok áldásban lehet így részünk!

Az elmúlt időszakban ez az Ige adott erőt, áldást számunkra:

„*Ha az Urat tartod oltalmadnak, a Felségest hajlékodnak, nem érhet téged baj, sátorodhoz közel sem férhet csapás*” (Zsolt. 91: 9-10)

Jézus Krisztus odaadta magát értem, értünk, érte! Hálával tartozunk az áldott szeretetért, amit Ő tett a Golgotán, és ahogy betölt bennünket a Feltámadás örömeivel!

NEMES NAGY ÁGNES: TAVASZI ÉNEK

Isten, köszönöm ezt a szép napot,
Az enyhe friss földillatot.

Köszönöm ezt a csudás fényözönt,
Mely ragyogóan rám köszönt,

S bearanyozza magas, karcos fák
Bimbót ígérő száz gallyát.

A mosolygó, szép tiszta kék eget,
Köszönöm, hogy van kikelet,

Köszönöm, hogy még szépséges
a föld,
S tavaszi köntöst, újat ölt,

Minden fűszálban Reád ismerek,
Köszönöm, hogy most élhetek.

Hegedűs Jánosné

SZENVEDÉLYBETEGSÉGEK

Valószínű nincs olyan ember, akinek az életét ne terhelné betegség, szenvedélybetegség. E számtól kezdve

szeretnénk bemutatni ezt a széles spektrumú az emberi élet minden napjait mélyen vagy kevésbé mélyen

meghatározó jelenséget.

Somogyiné Gyüre Mara

KEGYELEM BŐL ÉLÜNK! - ISTENNEK ODASZENTELT ÉLETTEL

Csoportunkba várjuk azokat az életvezetési problémákkal küzdő férfiakat és nőket, akik megoszthatják egymással tapasztalataikat, erejüket és azon reményüket, hogy Istenbe vetett hitük szerint Jézus Krisztus tanításainak megismerésével és az Ő követésével megoldhatják közös problémájukat, valamint segíthetnek másoknak is felépülni a káros szenvedélyükből.

Szívesen várjuk magunk közé azokat is, akik családjukban vagy környezetükben élő szenvedélybetegségeken szeretnének segíteni. Csoportunk minden szenvedélybeteg és szenvedélybeteg embereken segíteni szándékozó előtt nyitott. Következésképpen senkit sem utasítunk el, aki gyógyulni akar, vagy aki szenvedélybeteg embertársának akar segíteni.

Csoportunkban csak egyetlen abszolút tekintély létezik - a szerető Isten, amiként Ő megnyilvánulhat csoportunk lelkiismeretében. Hisszük, hogy Isten kegyelméből élünk. Hisszük és valljuk, hogy Jézus Krisztus - az élő Istennek Fia - a mi bűneinkért is meghalt a kereszten. Ő munkálja bennünk az akaratot, a cselekedetet az elszánt őszinteségre, a folyamatos megszentelődés vágyára.

Elsődleges célunk káros szenvedély nélkül élni, és más szenvedélybeteg embereket hozzásegíteni a felépüléshez. Célunk továbbá az egymásnak átadott tapasztalatokkal lehetővé tenni az új életvezetés alapjainak elsajátítását és megtanulni kreatívan, boldogan, tünetmentesen együtt élni a szenvedélybetegséggel, hogy életünk végéig imádkozva tudjunk hálát adni Istennek a felépülésünkért, a visszaesés elkerüléséért.

Törekszünk problémáink minél hatékonyabb és az adott élethelyzetben legkézenfekvőbb megoldására. Igyekszünk fejleszteni gyakorlati készségeinket, megküzdési képességeinket: **Istenem, adj lelki békét**, annak elfogadására, amin változtatni nem tudok. **Bátorságot**, hogy változtassak, azon, amin tudok, és **Bölcsességet**, hogy felismerjem a különbséget. **Naponként élve az életet**, egyszerre az idő egy pillanatát élvezve, elfogadni a nehézségeket, mint a békesség felé vezető utat. **Elfogadni**, miként Jézus Krisztus tette, ezt a bűnös világot olyannak amilyen, nem amilyenek én szeretném látni. Bízva abban, hogy Ő helyre fog minden dolgot hozni, ha megadom magam, az Ő akarata alá rendelem magam, hogy viszonylagosan boldog lehessen ebben az életben, és határtalanul boldog övele az örökkévaló következőben. Ámen

A Keskeny-úton, józanul Istennek hálát adó önsegítő csoportunkat Bibliai igék sokasága segíti

„A föld végén ragadtalak meg, annak széléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek meg!

„Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítlek, sőt győzelmes jobboldal támogatlak.” – Ézsaiás próféta könyve 41,9-10

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban” - Pál apostol Tituszhoz írt levele 2,11-12

„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban. Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben. Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint, hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megajándékozott minket szeretett Fiában.” - Pál apostol Efezusiakhoz írt levele 1,3-6

„Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu, és **keskeny az az út**, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik azt megtalálják.” - Máté evangéliuma 7,13-14

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőt, a szeretetet és a józanság lelkét. Ne szégyellj hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt” - Pál apostol Timóteushoz írt 2. levele 1,7-8a

Egy vélemény az önsegítő csoportba járás fontosságáról:

Hallottam, hogy valaki azt kérdezte tőle: Tényleg el kell járnod még mindig, több mint 10 év józanság után is, ezekre a beszélgetésekre? Miért nem maradsz otthon és őrzöd az erődöt? Elgondolkodott a kérdésen, majd ezt mondta:

„- Először is azért, mert amióta gyűlésre járok jobban alakul életem.

- A második ok, hogy miért fosztanám meg magamat attól, hogy a hozzám hasonló szenvedélybeteg társakkal találkozzak, üdvözljem és hallgassam őket.

- És a harmadik ok a legfontosabb. Én odatarozom. Ott a helyem, hogy a szenvedélybeteg sorstársaim érdekeit szolgáljam, különösképpen azokat a férfiakét és nőket, akik először lépnek be az ajtón segítséget kérve. Én élő bizonyíték vagyok arra, hogy a csoport működik, ha én is dolgozom a csoportnak...”

Érdeklődés telefonon:

T. Béla 0630-573-3182

E-mail: tothbela@med.unideb.hu.

Találkozunk csütörtökönként 18 órakor a Megtestesülés templom Parókiájának kistermében (Böszörményi út – Borbírótér, az agrár egyetemmel szemben).

Felépülésünket szolgáló programunk alapvető lépései:

Bibliai igék a szenvedélybetegek 12 lépéses felépülő programjához

1. Beismertük, hogy tehetetlenek vagyunk a káros szenvedélyünkkel szemben, hogy életünk a magunk erejéből irányíthatatlanná vált.

„Mert tudom, hogy énbennem, vagyis a testemben nem lakik jó, minthogy arra, hogy akarjam a jót, van lehetőségem, de arra, hogy megtegyem, nincs. Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat.” (Pál apostol levele a rómaiakhoz 7:18-19.)

2. Eljutottunk arra a hitre, hogy a nálunknál hatalmasabb Teremtő, Gondviselő és Bűneinket Megváltó Kegyelmes Isten visszaadhatja lelkünk egészségét.

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tölte van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Pál apostol levele az efezusiakhoz 2:8-9.) „Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tettetésének megfelelően.” (Pál apostol levele a filippiiekhez 2:13.)

„az Ő akarata szentelt meg minket Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer s mindenkorra.” (A zsidókhöz írt levél 10:10.)

3. Elhatároztuk, hogy akaratum-

kat és életünket az Isten gondviselésére bizzuk.

„Az Isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeiket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Pál apostol levele a rómaiakhoz 12:1-2.)

„Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.” (Pál apostol levele az efezusiakhoz 2:10.)

4. Alapos és bátor erkölcsi leltárt készítettünk magunkról.

„Inkább kutassuk, vizsgáljuk meg útjainkat, és térjünk meg az Úrhoz!” (Jeremiás próféta siralmi 3:40.)

„Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk” (A zsidókhöz írt levél 4:12-13.)

5. Beismertük Istennek, magunknak és egy embertársunknak hibáink pontos természetét.

„Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.” (Jakab apostol levele 5:16a.)

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (János apostol első levele 1:9.)

6. Teljességgel készen álltunk arra, hogy Isten megszabadítson bennünket mindezekről a jellembeli torzulásainktól.

„Vessétek le a régi élet szerint való ömbert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott; újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valósgos igazságban és szentségben teremtett.” (Pál apostol levele az

efezusiakhoz 4:22-24.)

**7. Alázatosan kértük Istent, hogy vegye el tőlünk jellembe-
li gyarlóságainkat.**

„Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és ő felmagasztal titeket.” (Jakab apostol levele 4:10.) „Jó és igaz az ÚR, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat. Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat.” (A Zsoltárok könyve 25:8-9)

8. Számba vettük mindazokat, akiknek valaha kárára voltunk, és készen álltunk arra, hogy mindnyájuknak jóvátelt nyújtsunk.

„És amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük.” (Lukács evangéliuma 6:31.)

9. Közvetlen jóvátelt nyújtottunk ezeknek az embereknek, ahol ez lehetséges volt, kivéve, ha sérelmes lett volna rájuk vagy másokra nézve.

„Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat.” (Máté evangéliuma 5:23-24.)

10. Folytattuk az önvizsgálatot, és haladéktalanul beismertük, ha hibásnak találtuk magunkat.

„Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy elbírájátok azt viselni.” (Pál apostol 1. levele a korinthusiakhoz 10:12-13.)

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíve-
teket és gondolataitokat a Krisztus Jézusba” (Pál apostol levele a filippiiekhez 4:6-7)

11. Igyekeztünk ima és elmélkedés útján elmélyíteni tudatos kapcsolatunkat Istennel,

csupán azt kérve tőle, hogy velünk kapcsolatos akaratát megtudhassuk, és hogy kapjunk erőt annak kivitelezéséhez. „Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek.” (Márk evangéliuma 11:24.)

„A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel.” (Pál apostol levele a kolosséiakhoz 3:16a.)

12. Miután e lépések eredményeként lelki ébredést tapasztaltunk, megpróbáltuk ezt az üzenetet továbbadni más szenvedélybeteg embereknek, és igyekeztünk ezeket az alapelveket életünk minden megnyilvánulásában gyakorolni.

„Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is.” (Pál apostol leve-

le a filippiiekhez 2:3-4)

„Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illetet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél.” (Pál apostol levele a galatákhöz 6:1.)

„És amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.” (Márk evangéliuma 11:25.) *Dr. Tóth Béla*

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

IFIS SZILVESZTER

Az egészet azzal kezdtük, hogy a Kálvin téren gyülekeztünk. Amint megjött mindenki, elmentünk korcsolyázni Debrecenbe. 3 óra korcsolyázás után úgy gondoltuk, hogy elindulunk haza. Úgy 20 perc alatt leértünk a Böszörményi útra ahol egy busszal visszamentünk Böszörménybe. Körülbelül 6 órára értünk haza. A segédlelkészi konyhában csináltunk pár szendvicset, majd feldíszítettük az ifitermet. Miután készen állt a terem, a csoport egyik fele pizzát csinált, a másik szabadfoglalkozáson volt. Amint elkészültek a pizzák, a többiek is csatlakoztak hozzánk. Kicsit később, úgy 11 óra körül tartottunk egy ifit, majd koccintottunk, és társasoztunk egy párat. Olyan 2 óra lehetett, amikor eszembe jutott, hogy kéne egyet ping-pongoznunk, így hát elővettük az asztalt, és játszottunk egy kicsit. Később a többiek visszamentek társasozni, én meg fociztam egyet a tesómmal. Egy óra játék után tesóm kijelentette, hogy ő fáradt, és elment pihenni, így én is társasoztam a többiekkel. Az utolsó 1-2 órát beszélgetéssel töltöttük, majd öszszepakoltunk és mindenki elindult hazafelé. Én először nem értettem, hogy miért voltunk fent egész este, mivel tesómtól én úgy hallottam, hogy ilyenkor aludni is szoktak, de így nekem jobban bejött. Összesítve nekem nagyon tetszett az egész, és jövőre is szívesen elmegyek az ilyen alkalmakra.

Molnár Ádám

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ A 2022-ES REFISZ TÉLITALIRÓL

Az esemény február 18-20-án zajlott Miskolcon. Szállást és ételt a Lévey Református Gimnázium kollégiuma biztosított, a fő téma pedig a „Visszatérés” volt.

A napirend olyan volt, mint bármelyik másik Refisz-hétfégen: áhítatok/előadások, köztük kiscsoportos foglalkozás vagy szabadidő. Amikor péntek este megérkeztünk, először beregisztráltunk, beköltöztünk a szobánkba, majd összegyűltünk a fő előadóteremben, ami ez esetben a kollégium tornacsarnoka volt. Itt egy körülbelül 45-60 perces áhítaton vettünk részt, ami éneklést, rövid köszöntőt és a téma felvezetését foglalta magában.

Mivel vacsoráig még volt egy kis idő, felfedeztem a kollégiumot. Az épület hatalmas volt, elvileg egy uszoda is volt benne, bár ezt nem találtam meg. Vacsora után volt alkalmam megismerkedni a szobatársaimmal. Később kiderült, hogy ők a kecskeméti ifiből jöttek. Öten

voltunk így egy szobában: én, a testvérem, és ők hárman. Ezután a tornacsarnokban közölték velünk a szabályokat és beosztották a kiscsoportokat, akik aztán egy kb. háromnegyed órára elvonultak a kijelölt termükbe megismerkedni. Miután ezzel megvoltunk, visszamentünk az előadóterembe még egy rövid áhítatra. Ezután szabadfoglalkozás volt takaródóig, 23:00-ig. Gyorsan felfedeztük, hogy az előadóterem mögött egy függönnyel elválasztott részben még tovább folytatódik a tornacsarnok, ahol található egy kosárpálya, egy focikapu és még pár tornaszer. További szabadidőnk nagy részét itt töltöttük, ahol az egyik szobatársunk röplabdájával játszottunk.

Szombaton reggel 8-kor volt reggeli. Az egész hétfégre vonatkozóan állíthatom, hogy a menzán kitétek magukért. A nap többi részében leginkább az előadóterem és a kiscsoportos terem között ingáztunk. Az áhítatokon, előadásokon az éneklés mellett a hétféje témáját, a visszaté-

rést jártuk körbe, a kiscsoportos foglalkozáson pedig ezt dolgoztuk fel és alkottunk róla véleményt. Hosszabb szabadfoglalkozás délután volt, ekkor rendeztek focibajnokságot, valamint volt egy imaséta is. Este is volt egy pár óra szabadfoglalkozás, amikor bent lehetett maradni az előadóteremben énekelni, lehetett beszélgetni, vagy a menzán berendezett teaházban teázni és társasozni.

Vasárnap úrvacsorás istentisztelettel zártuk a hétféget, mivel azonban reggeli után volt egy kis időnk, az ifi tagjaival elmentünk sétálni, várost nézni és egy forró csokira is beültünk egy kávéházba. Ebéd után, körülbelül délután gyakor indultunk haza.

Nekem ez eddig a második REFISZ találkozási volt, és az első felállított véleményem, miszerint megéri oda elmenni, nem változott. Egy-egy ilyen alkalom remek lehetőség új barátokat szerezni, valamint hitben növekedni.

Szücs Máttyás

MISKOLCI IFI-HÉTFÉGE

Még csak az első ilyen alkalmam volt az ifivel, ami Miskolcon volt. Még Miskolcon is csak először jártam. Életem legszebb napja volt ott. Nagyon sok program, amik nagyon tetszettek és izgalmasok voltak. Volt ott dicsőítés, kiscsoportos beszélgetés, teaház, bizonyágtétel, áhítat és sok más program. Voltak olyan programok is köztük, amikben Istenről tanulhattunk és arról, hogy Ő mennyi jó dolgot csinál velünk.

A kedvencem a kiscsoportos beszélgetés, a kilátó, a városnézés és az esti kártyaparti volt. A kiscsoportos beszélgetéseknél sokat játszottunk és beszélgettünk, amik alapján megismerhették az emberek egymást. Az esti kártyaparti azért tetszett nagyon, mert ott nevettem a legtöbbit. A városnézésben a legjobb az a kávézó volt, ahol egy nagyon finom

mogyorós forrócsokit ittam. Egyben izgalmas is volt, mert kicsit jobban megismerhettem a várost. A kilátó. A kilátó azért tetszett, mert sokkal többet tudtam mozogni, mint ahogy átlagosan szoktam a napokban. Ami még a leges legjobb az egészben az az volt, hogy szinte mindig, mindenhol lehetett ismerkedni, új barátokat szerezni, mert nem az volt feszt egyfolytában, hogy csak a szobában ülünk és kuksolunk, hanem, hogy az egész telefonos/internetes világból kimozdított minket és arra készítetett ez a hétféje, hogy szocializálódjunk, hogy ismerjünk meg egyre több és több embert.

Szerintem ezek a programok mindig arra készítetik az embert, hogy ismerjenek meg minél több embert. Valójában pont ez a lényeg. Szinte nekem egyáltalán nem volt kedvem eljönni onnan. Soha nem fogom el-

felejtani ezt az örömteli hétféget. Máskor is nagyon szívesen elmegyek ilyen programokra. Nagyon hálás vagyok és leszek az Úrnak mindörökké, hogy elvezetett engem erre a felejthetetlen élményre.

Simon Dóra konfirmandus

EGYHÁZTÖRTÉNET

KRISZTUS ÜGYÉNEK BÖLCS SZOLGÁJA

1625 éve hunyt el Ambrosius milánói püspök, nyugati egyházatya

A keresztyén teológiatörténetben aligha van olyan kiemelkedő, és megkerülhetetlen személy, mint Ambrosius (magyarosan Ambrus). Életének 58 éve alatt komoly teológiai és irodalmi munkát hagyott maga mögött.

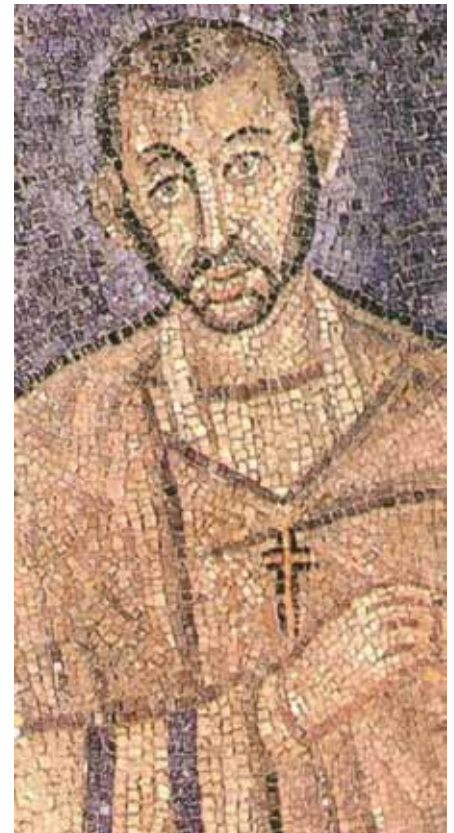
339-ben született Trierben, keresztyén szülők gyermekeként. Apja Gallia prefektusa volt. Az ifjú Ambrus is apja hivatását szeretné folytatni, ezért joghallgató lesz. Tanulmányai befejeztével Milánó városának a kormányzója lett. Ebben az időben nagy gondot okozott, hogy ki legyen a város püspöke. Az arianizmus (az az eretnek irányzat, aminek a követői nem tartották egylényegűnek a Fiút az Atyával) nagy teret hódított, ott és akkor. Ambrosius csupán biztosítani kívánta a helyszínül szolgáló templomot, mert nem akart zendülést a városban. Végül ékesszólása, és erélyes fellépése révén őt választották meg püspöknek, holott még meg sem volt keresztelve. Abban az időben a keresztyén családból származók felnőtt korban keresztelkedtek, illetve mivel olyan hivatalt vállalt, ahol embereket is halálra kellett ítélni. Mivel akkor úgy vélekedtek a keresztiségről, hogy az minden eddig elkövetett bűntől megtisztítja az embert, a

hivatalnokok közül sokan csak akkor keresztelkedtek meg, ha már lemondtak. A legenda szerint, amikor az ifjú kormányzó lecsendesítette a vitázókat, egy kisgyermek kiáltott fel: „Ambrosius episcopus!” azaz, „Ambrus legyen a püspök!”

Megkeresztelkedése után tanulmányozta a Bibliát, és a kor híres keleti teológusainak írásait (Origenész, Atanáziosz, Baszileosz). Igehirdetésére hatással volt az allegorikus magyarázat. Prédikációit sokan hallgatták, többek között Augustinus is, aki később Ambrus tanítványa lett, és ő maga is komoly teológiai eszmefuttatásokat vitt véghez. Ágoston néven ő maga is nyugati egyházatyává vált.

Püspökként felvette a harcot az ariánusokkal, valamint igyekezett az egyházat elválasztani a világi hatalomtól. I. Theodosius császárt még meg is fedte, amikor egy lázadás során az uralkodó több ezer thesszalonikai polgárt mészároltatott le. Mivel Theodosius Ambrus gyűlékezétehez tartozott a püspök komoly penitenciát szabott ki rá, amit a császár készséggel felvállalt.

Termékeny egyházi író volt. Több értekezés, prédikáció, himnusz, levél, és kommentár származik tőle, amiknek hatásai egészen az 1500-as

évekig, a reformációig meghatározták az egyházi gondolkodást.

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

„Örülni fog a ti szívetek, senki el nem veszi tőletek a ti nagy-nagy örömeiteket. „ (János 16:22)

Óvodánk kisgyermekai örömmel éneklék ezt a megzenésített igeszakaszt a mindennapok során és közösségeink valamennyi tagja szintén örvendező szívvel várta 2022. február 15-ét, amikor két év után újra nyílt napot tarthattunk a közel 30 érdeklődő család részére. Az intézménybe érkező szülők és gyermekeik bepillantást nyerhettek óvodánk életébe, ismerkedhettek az itt dolgozó felnőttekkel és az ide járó gyermekekkel. A nagy óvodások türelmesen vezették körbe a kis vendégeket csoportjaikba, mutatták meg kedvenc játékaikat és vonták be őket a közös mókába. Az

intézmény aulájában óriás homokozót, a tornateremben pedig mozgásos játszótér alakítottunk ki a kis látogatók számára. Minden csoportunk más-más tevékenységgel várta a vendégeket, a gyerekek bekapcsolódhattak a várépítésbe, mesélésbe, bábozásba, kézműves tevékenységekbe.

A nyílt napok alkalmával szülők részéről a legtöbb a kérdés az intézményben folyó keresztyén nevelés gyakorlati megvalósításával kapcsolatban merül fel, éppen ezért a kérdések megválaszolása mellett az áhítatokon is részt vehettek az érdeklődők. A közös elcsendesedésen hálát adtunk a délelőttért, a kis barátokért,

a közös játékért és imádkoztunk a betegekért. Szívmelengető volt látni a szülők és a gyerekek összekulcsolt kezeit, hála és dicsőség érte Istennek!

Valóban örült a szívünk, hiszen a szülők és a gyerekek lelkesek, aktívak és érdeklődők voltak, jó volt együtt eltölteni egy játékkal teli, öneledt délelőttöt.

Köszönjük, hogy itt voltak, itt voltatok, hamarosan újra találkozunk!

Aldáskívánással:

*Dobóné Tanczig Anita
óvodavezető*

CSILINGELŐ CSENGETTYŰSÖK A CSALÁDI VASÁRNAPON

2022. január 16-án volt a nap-tári év első családi istentisztelete gyülekezetünkben. Jól ismert, hogy ezeken az alkalmakon Jó Pásztor Református Óvodánk egy-egy csoportja mutatkozik be és hívogatja, várja az óvodásokat családjaikkal együtt. Ezúttal a nagycsoportos Csengettyű csoport szolgált közöttünk szeretett óvónénijével (Takács Péterné Mariann és Fülöp-Pipó Mariann) és dajka nénijével (Szabóné Mészáros Anikó). A téli betegeskedések miatt itt is megcsapant a létszám, de 7 aranyos kislány és 4 drága kisfiú végül ki tudott állni kis izgalommal egyesesen, de annál nagyobb lelkesedéssel és örömmel. Énekeltek a tanult énekeket, imádkozták az imádságokat és mondták a verseket, igeverseket, melyek az Úr Jézusról, örömről, hálaadásról és az igazi kincsről szóltak. A gyerek énekek mellett helyet kaptak református énekeskönyvünkéből a 236. dicséret (Mindenek meghallják...) válogatott versszakai is, melynek refrénjét kórusban zengték a gyerekek, a versszakokat pedig 1-1 csapatnyi gyerek éne-

kelte. Kincső lányunk már napokkal előtte hangolódott a vasárnapra és izgatottan mesélte nekünk, hogy lesz egy meglepetése számunkra. Mint kiderült, ő is énekelte a barátnőjével egy versszakot.

Milyen nagy dolgok ezek! Szolgál-ni Isten házában már gyermekként is. Kicsiny Csengettyűsök! Köszönjük szolgálatotokat és kívánjuk, hogy Isten áldja gazdagon életeteket és legyen valóság, amiről énekeltek: „Betölti szívem az öröm,/Jézus ezt néked köszönöm!/ Ó hála, ó hála: Jézus a szívem királya.” A gyermekek szolgálatát követően Túrmezei Erzsébet: A kegyelem ege alatt című versét az egyik szülő, Abuczki Péter olvasta fel, majd Módis Gáborné Molnár Katus imádkozott mindnyájunk nevében, a lekiót pedig Bertalan Jánosné-óvodai dajkaként és Csengettyűs nagymamaként olvasta fel. Az igehirdetés szolgálatát Nemes Vitold beosztott lelképásztor végezte Máté evangéliuma alapján a kapernaumi százados történetén keresztül, „Legyen a hited szerint!” címmel. Ezen a családi istentiszte-

leten a keresztség sákramentuma is kiszolgáltattott egy kisgyermeknek: Nagy Noel lett befogadva református egyházunkba. A teljes istentisztelet visszanezhető gyülekezetünk honlapjáról!

*Királyné Bertalan Hajnalka
édesanya*

ORSZÁGOS SZAKMAI NAP A REFORMÁTUS PEDAGÓGIAI INTÉZET SZERVEZÉSÉBEN

Ajkák és pedagógiai asszisztensek együttesen vettünk részt a Jó Pásztor Református Óvodában azon az online konferencián, ami 2022. február 17-én került megrendezésre. A szakmai találkozó témája: „Nevelési - oktatási munkát segítő szerepe az óvoda napi életében. Lehetőség és felelősség megélése.”

Áhítatot Ezékiel 34,15-16 igeversek alapján Pluhár Gáborné Szűcs Enikő, katechetikai szakértő tartott, aki hangsúlyozta: hitvallás az, ha szeretettel, türelemmel, békességgel tudják végezni munkájukat a segítő szakemberek az óvodákban – hallgatva a Jó Pásztor hangjára! Az elcsendesedés percei után következő előadásokat Osváthné Katona Zita óvodavezető – helyettes is velünk együtt hallgatta végig.

Elsőként a Debreceni Református Kollégium Óvodájának vezetője, Fe-

keténé Kavisánszki Györgyi beszélt a nevelési – oktatási munkát segítő dolgozók módosult feladatairól, a törvényi változás tükrében. Wölfling Zsuzsanna köznevelési szakértő a gyermekekkel való együttjátás, illetve a felnőttek játéktámogató szerepének fontosságára hívta fel hallgatóinak figyelmét. Bakó Katalin szaktanácsadó pedig óvodásoknak szóló közösségfejlesztő játékokkal ismertette meg a résztvevőket.

Rövid szünetet követően Ablonczyné Vándor Margit óvodai szakértő a mesék világára irányította figyelmünket. Előadásában szövegezte a felnőttek személyes meseélményeinek fontosságáról és arról, hogyan meséljünk a gyermekeknek. Elmondta, milyen a jó mese, illetve milyen szerepet töltsön be az óvodás korú gyermekek személyiségének fejlődésében. Végül Feketéné Kavisánszki Györgyi „Óvodai nevelés lehetőségei

a játékon – mesén keresztül” című előadásában elénk tárta, hogyan kelnek életre a mesék a Debreceni Református Kollégium Óvodájában: meseösvény, meseműhely, bábos műhely - „jó gyakorlatok” bemutatása.

Köszönjük Dobóné Tanczig Anita óvodavezetőnek, hogy lehetővé tette számunkra a szakmai napon való részvételt. Az elhangzott előadások szélesítették látókörünket, új ismeretekkel gazdagítottak minket. Köszönjük az óvodapedagógus kollégánők segítségét is, délutáni helytállásukat az óvodai csoportokban!

*Szabadi Antalné
pedagógiai asszisztens*

MESTERMINŐSÍTÉS A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

A Mesterpedagógus fokozat a pedagógus előmeneteli rendszer Pedagógus II. fokozatát követő szakasza, amellyel elismerhető a szakma kiemelkedő pedagógusainak munkája, és megerősödhet tevékenységük, hatásuk a köznevelési rendszeren belül. Hálalattal szívvel mondunk köszönetet Urunk kegyelméért, hogy óvodánk újabb óvodapedagógusa Osváthné Katona Zita 2022. február 22-én mesterminősítést szerzett.

A vírushelyzet miatt a minősítési eljárást végző bizottság előtt online kellett bemutatnia kollegáinknak szakmai életútját, annak mérföldköveit, majd a mesterprogramját. Már a bemutató portfólió dokumentumai meggyőzően bizonyították, hogy

Zita biztos szaktudással és sokrétű szakmai tapasztalattal rendelkező óvodapedagógus. Tudatos szakmai fejlődését és sokoldalúságát mutatta be, mint differenciáló és fejlesztő óvodapedagógus, aki tevékenyen vett és vesz részt a pedagógiai gyakorlat megújításában, fejlesztésében, az új módszerek, és az új eredmények megosztásában, a pedagógus kollégák támogatásában. Mesterprogramjában megfogalmazott céljai szakmailag relevánsak, melyek megvalósítása hozzájárul közösségünk szakmai fejlődéséhez, eredményességéhez a mozgásfejlesztés területén. A minősítő bizottság tagjai kiemelték, hogy kollegánknak felismerte az intézményünkbe felmerülő szakmai igényeket, kihívásokat, megfogalma-

zott céljai elméleti és gyakorlati segítséget nyújtanak óvodánk pedagógusainak. Hálásak vagyunk, hogy a szakértő kollegánknak Zitát a szakmája iránt elkötelezett, innovatív, keresztyén értékeket képviselő pedagógusként jellemezték. Mesterprogramja a mozgásfejlesztés területén hiánypótló, szakmailag megalapozott és jól felépített. Szívvel gratulálunk a szép szakmai elismerésért!

Az intézmény minden dolgozója nevében kívánom Osváthné Katona Zita további szakmai munkájára, életére és családjára Isten gazdag áldását!

Testvéri köszöntéssel:

*Dobóné Tanczig Anita
óvodavezető*

TÉLBÚCSÚZTATÓ VIDÁM, ZENÉS DÉLELŐTT A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

A gyerekek nagy öröme ez év február 25-én került megrendezésre óvodánkban a (hagyománynak számító) télbúcsúztató ünnepség. A zene, a tánc, a vidámság került előtérbe ezen a napon, amit sok tervezgetés, készülődés előzött meg. Szülők és pedagógusok közösen igyekeztünk jókedvet, örömet, derűs hangulatot biztosítani a gyermekek számára. A kicsiny ap-

róságok voltak a főszereplői ennek az ünnepnek, akik boldogan mutatták be ötletes és mókás jelmezeiket. A megelőző napokban az óvoda épületét vidám színekkel, formákkal díszítettük. Dalokkal, versekkel köszöntötték egymást a csoportok, süteményt sütöttünk a megvendégléshez. Zenével, énekléssel jártuk körbe az óvoda épületét, amit a csoportszobákban ügyességi vetélkedők, tánc

és a finomságok, fánk elfogyasztása követték.

Számunkra a télbúcsúztatás a hála kifejezése Isten felé, aki egy szép időszakkal, a tél szépségeivel, örömeivel ajándékozott meg bennünket. Ugyanakkor a remény kifejezése is a megújuló, ébredező természet és a ránk váró ajándékok iránt.

Takács Péterné óvodapedagógus

VÍGAN ÉNEKELJ AZ ÚRNAK!

Ez a mondat is lehetne a mottója a februárban, óvodánkban megtartott online, ének-zenei szakmai délutánnak, amely a Református Pedagógiai Intézet művészeti csoportjának soron következő alkalma volt. Wölfling Zsuzsanna szakértő, gyülekezetünk nyugdíjas főiskolai tanárát, Karácsonyi-Kiss Lászlónét kérte fel az előadás és a gyakorlati bemutató megtartására. Az énekes hanganyag bemutatásában az intézmény óvodapedagógusai működtek közre, így Dobóné Tanczig Anita óvodavezető, Molnár Tamara és Kövérné Erdős Éva óvodapedagógusok. A képzés

anyagát, az Ibolya néni szerkesztésében, 2016-ban, az RPI által kiadott, *Vígan énekelj az Úrnak* című énekgyűjtemény alapján állítottuk össze. A kiadvány előszavában a következő olvasható:

*„Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!”
(Zsolt 100,1-2)*

A zsoltáros szavaival mi is valljuk ezeket a sorokat és hitvallásunkat tovább szeretnénk adni a gyermekeknek, a jövő nemzedékének. Az Isteni üzenet közvetítésének kiváló eszközei az énekek, mely érzelmi gazdag

sággal segíti annak befogadását. A kiadvány az óvodások és kisiskolások keresztyén neveléséhez ad segítséget óvodapedagógusoknak, hitoktatóknak, gyülekezeti gyermekmunkásoknak. A gyűjtemény anyaga 105 éneket tartalmaz, melyből 72 frissen komponált énekelhető bibliai vers, aranymondás, bibliai történetekhez kapcsolódó és ünnepi-ének.

Hálás a szívünk, hogy részt vehettünk ezen a délutánon!

SOLI DEO GLORIA!

*Kövérné Erdős Éva
óvodapedagógus*

CSALÁDI ISTENTISZTELET

Hálás szívvel fogadtam, amikor óvónénink, Zita felkért, hogy olvassak fel egy verset a Családi Istentiszteleten, amikor csoportunk, a Báránka csoport szolgál. A gyerekeket figyelve, mikor ilyen alkalmak vannak, mindig jó érzés tölt el, ezért örültem, hogy ennek a szolgálatnak én is részese lehettem most egy ki-

csit. A versem előtt a gyerekek egy nagyon szép éneket énekeltek el, ami nagyon szívhez szóló volt. A mondanivalója mindenki számára megfontolandó lehet.

„Jézus a gyermekek leghívebb barátja, ölbe veszi őket, szereti, megáldja. Követem Őt én is hallgatók szavára, befogad majd végül, fényes mennyországba.” Elgondolkodtató,

hogy mi felnőttek példát vehetnénk gyermekeinkről. Ha nekünk is az Úr Jézus válik a legjobb barátunkká, életünk részévé, a mennyországba fogad minket is. A gyerekeket hallgatva büszkén tekintettem kisfiamra, amikor csoportjával ő is kiállt versekkel és énekekkel dicsőíteni az Urat.

*Békési Melinda
édesanya*

SZAKMAI NAP A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

Március 24-én intézményünkben szakmai webináriumot tartottunk, ahol bemutattuk óvodánk sajátosságát, keresztyén szellemiségét, keresztyén értékeinket. A szakmai nap „Az Úr az én pásztorom – keresztyén hitre nevelés az óvodában” címet kapta. Óvodánk, a Református Pedagógiai Intézet bázisintézménye. A cím elismeréseként, feladatunk a keresztyén hitre nevelés helyi tevékenységein keresztül, óvodai jó gyakorlatok és keresztyén énekek bemutatása. A találkozón 25 óvodából 83 óvodapedagógus vett részt.

A köszöntések után, Somogyi László lekipásztor tolmácsolta Isten üzenetét Máté evangéliumából „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” A Szivárvány csoport (kö-

zepső csoport) előadásában „A kánai mennyegző” bibliai történet dramatizálására került sor, Dobó Tímea óvodapedagógus vezetésével. Segítői Molnár Tamara Csilla óvodapedagógus és Monoriné Venczel Katalin pedagógiai munkát segítő munkatárs voltak. A történet központi üzenete: Jézus szerette az embereket, az ünnepeket, s amikor boldogok az emberek. A Csengettyű csoport (nagy csoport) bemutatásában is „A kánai mennyegző” bibliai történet feldolgozását tekinthettük meg. A bibliai történetet hagyományos módszerrel dolgozta fel és mutatta be a Csengettyű csoport. Bibliai üzenet: „Higgyed te is: nincs az Úrnál lehetetlen.” A jó gyakorlat bemutatását Takács Péterné és Fülöp-Pipó Mariann pedagógusok tartották és Szabóné Mészá-

ros Anikó pedagógiai munkát segítő munkatárs segítette. A Bárányka csoport (nagy csoport) tevékenységének témája: „Az elveszett juh” példázata alapján Fehérke történetének dramatizálása. A tevékenységet vezette: Osváthné Katona Zita és Kövérné Erdős Éva óvodapedagógusok és Bertalan Jánosné pedagógiai munkát segítő munkatárs. A nap végén szakmai beszélgetésre került sor.

Ezen a napon is lehetőségük nyílt a kollégáknak megmutatni szakmai tudásukat és személyes bizonyosságtellességgel vallást tenni hitükről. „Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség.”

Tönkő Mónika
a hitéleti munkaközösség vezetője

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

TAVASZI TEVÉKENYSÉGEK AZ IDŐSEK MINDENNAPJAIBAN

„Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.” (János 5, 17)

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ ellátottjaira jellemző a lelki munkálkodás mellett a fizikai aktivitás is. Egy kis részlet szeretnék bemutatni az idősek mindennapjaiból, hogy milyen lelkes és aktív közösségként élünk együtt. A téli időszakot egy nagy fánksütéssel búcsúztattuk, mely már hagyományra vált intézményünkben. Nagyon szeretjük ezeket az alkalmakat, a dolgozók és lakók közös munkája mindig jó hangulatban telik, így közelebbről is megismerhetjük egymást, ápolva a társas kapcsolatok kialakulását és működését.

Az ünnepeknek nagy jelentősége van életünkben. A mindennapi rutint megszakítják, motiválnak bennünket, építik közösségünket, s az

ünnepek által szerzett emlékekkel gazdagodhatunk. Március 8-án a nemzetközi nőnap alkalmából a nőket ünnepeltük ellátottjainkkal. A férfiak versekkel, saját készítésű képeslapokkal köszöntötték a nőket és

a közös süteményezés során beszélgettünk hogyan és miért alakult ki ez a nap. Március 15-én nemzeti ünnepünk alkalmából kokárdákat színezték és egyedi kitűzőket ragasztottak, varrtak a gondozottak.

Az aktivitást segítő tevékenységek során, a testi-lelki aktivitás megőrzése érdekében sokszor kézműveskedünk a lakókkal, mely nagyon jól fejleszti önbizalmukat, leköti figyelmüket, megőrzi alkotókészségüket. A tavasz beköszöntével tulipánokat készítettünk dekorációként. Minden kreatív foglalkozás után gyönyörű munkák jönnek létre, melyet örömmel csodálunk. Húsvéti ünnepünk sok választási lehetőséget biztosít a kézzel készített tárgyak barkácsolására. Az idősek textiltojásokat varrtak, nyuszikat készítettek

és folyamatosan újabb és újabb ötleteket valósítunk meg. Szorgalmasan készülnek ezek az alkotások, melyet sokszor az unokáknak, dédunokáknak ajándékoznak a lakók. Többen kézimunkáznak is lakóink közül, kitöltve ezzel szabadidejüket. Csodaszép munkákban gyönyörködhetünk.

Az újévben sok új fejlesztő eszközzel bővült képességfejlesztő játékkészletünk, mellyel szívesen teszik

próbára magukat az idősek, hiszen fontos számukra a szellemi és szórakoztató feltöltődés is.

Öröm számunkra, a tavasz, a melegebb idő megérkezése, mely egészségi állapotunkra is pozitív hatással van. Több időt tölthetünk a szabadban, kihasználva a tágas teraszt, a nagy udvart. Ez az időszak több kikapcsolódást tartogat az idősek ré-

szére, több esély nyílik a kulturális tevékenységekre. Terveink között szerepel városlátogatás, könyvtárlátogatás, múzeumlátogatás és kirándulások. A kézműves tevékenységek mellett heti rendszerességgel sporttevékenységeket is végzünk. Nagyon elszántan tornáznak az idősek, hiszen tudják, hogy nélkülözhetetlen számukra az egészségi állapotuk javítása, szinten tartása érdekében.

Mindezek mellett kulcsfontosságú a lakók számára a hitélet gyakorlása. Rendszeresen vetítjük le a vasárnapi istentiszteleteket, és nagy szeretettel várják az ellátottak a bibliaórákat, vasárnapi istentiszteleteket. (12.kép)

Nagy boldogsággal tölt el, hogy a szabadidő megfelelő eltöltésére is nagy hangsúlyt tudunk fektetni intézményünkben. Így valóban hasznosnak érezhetik magukat az itt élő idősek és mindig lehetőségük van a kikapcsolódásra. (13.kép) Végül, egy, a véleményem szerint közösségünkre jellemző igével zárom soraimat. „Szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket. Arról fogják megismerni, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt.” (János 13, 34-35)

*Molnár-Kovács Mária
a Kálvin János Református
Szociális Szolgáltató Központ
munkatársa*

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” **APCSEL.17,11C**

MELEG-KÉRDÉS AZ EGYHÁZBAN

Bolyki László válasza Monostori Tibornak (2022. január 29.)

Kedves Tibor!

Érdeklődéssel olvastam a Decemberi állásfoglalás a Biblia védelmében című írásodat, és némi késéssel ugyan, de szeretnék reagálni rá. Mindenekelőtt szeretném kifejezni megbecsülésemet amiatt, hogy nyíltan fővállalod a hazánkban (egyelőre) kisebbséginek számító álláspontodat, mert sajnos sokan vannak, akik ugyanúgy gondolkodnak, mint Te, de mindezt nyilvánosan föl nem vállalva, csendben és titokban csepegtetik környezetükben a saját egyházuk, missziós társaságuk összes létező hitvallásával szembenő „evangéliumukat”. Őszinte kiállásod teszi lehetővé, hogy most én magam is reflektálhatok gondolataidra.

Előrebocsátom, hogy amikor álláspontoddal kapcsolatos ellenvéleményt fogalmazok meg, nem emberek, szexuális kisebbségek, csoportok ellen beszélek, őket a velem egyetértőkkel együtt szeretettel elfogadjuk, hívjuk és várjuk közösségeinkben, hiszen az evangélium lényege éppen az, hogy Jézus a bűnösökért jött, pont feléjük nyújtott segítő kezét. Ráadásul mi, heteroszexuális emberek, hagyományos házasságokban élők sem vagyunk jobbak, tisztábbak, ugyanúgy megváltásra szoruló bűnösök vagyunk Isten szemében, mint bármilyen más szexuális kisebbséghez tartozó embertársaink, így semmi okunk magunkat egy kicsivel is többnek, őket pedig alávalóbbnak tekinteni. Éppen ezért elutasítunk minden felénk irányuló transz- és homofóbozást, ahogy a gyűlölködés vádját is. Egy adott kérdésben más véleményen lenni ugyanis nem betegség és nem is érzelmi kérdés, - csak annak az, aki nem megnyerni szeretne egy vitát, hanem – elégséges érvek híján – beszüntetni magát a diskurzust. (Sajnos ez a tendencia, lásd Páivi Räsänen büntetőpere!)

Ugyanakkor mindenféle gyűlölet és fobia nélkül kijelentem, hiszem és megvallom, hogy a homoszexuális házasságok egyházi megáldása teljes teológiai nonszensz, a Biblia tanításával összeegyeztethetetlen, a hit, a szabadság és a szeretet bibliai fogalmainak totális félreértéséből fakadó eltévelyedés. Nem egy magasabb rendű társadalmi, etikai és spirituális szintre lépés, ahogy írásaidban próbálsz bemutatni azt, hanem egy spirituális és civilizációs gátszakadás, amelyet egy mindent elsöprő, pusztító morális összeomlás követ majd.

És hogy mindezt mire alapozom, az tökéletesen levezethető írásodból. Ezúttal nem szeretnék belemenni részletes teológiai kérdésekbe, csak az öt közül az első pontodat elemezve, a józan paraszti ész segítségével bemutatni, miért tartom súlyos tévedésnek mindazt, amit képviselsz.

Íme, az első pontod:

„Isten országáért szeretnék kiállni. Ezért a következő öt pontot tartom fontosnak kijelenteni:

1) Imádságos szívvel kérjük az LMBTQI+-közösség tagjait, hogy nyissátok ki szíveteket a Kijelentésre és térjete meg. Amint ésszel és szívvel felfogjátok és felérítek Jézus megváltó kereszthalálát és élő jelenlétét, életetek meg fog változni. Mint szomjas ember a pohár vízre, úgy fogtok vágyódni a házastársi hűségre és szeretetre, legyen partneretek bármilyen nemű, rangú és kinézetű. Rábredtek arra, hogy ha harmadiknak befogadjátok kapcsolatotokba Istent, elindulhattok azon az úton, hogy életetek legfontosabb kérdéseire választ kapjatok. Ne féljete, Isten áldása fogja kísérni életeteket.”

Bár az egyszerű, érzékenyítésre szánt keresztény zavarba jön a kánaáni nyelvezettől, a túlcsonduló szeretettől, és főleg az unortodox megtérésre hívástól, egy LMBTQI+ közösséghez tartozó ember azonnal észreveszi, hogy miközben róluk be-

szélsz, kizárólag a homoszexuálisok érdekeit képviseled, a többiekkel nem csak hogy nem törődsz, de nagy igyekezetedben ki is rekeszted őket az egyházi áldásból. Ugyanis ha a homoszexuális házasságot a szeretetre, az elfogadásra és a társadalmi változásokhoz való alkalmazkodásra hivatkozva elfogadtatnád az egyházzal, miért és milyen alapon rekesztenéd ki onnan azokat a „szívárványcsaládokat”, önmagukat LMBTQI+ embereknek vallókat, akik sajátos szexuális identitásuk és orientációjuk miatt 1) házasságban szeretnének élni, de nem ketten, hanem többen (lásd: poliamoria), 2) ugyan ketten szeretnének házasságban élni, de a monogámiát elvetik, a házastársi „hűség”-et, mint elavult kispolgári csökevényt meghaladottnak nyilvánítják, ezért nem csak a házastársukkal szeretnének szexuális kapcsolatban élni (nyitott házasság).

Te az állásfoglalásod első pontjában ellököd őket, kizárva őket az egyház áldásából. Sőt, még a (konverziós) gondolatbűn árnyéka is rád vetül, amikor azt fejtegeted, hogy a megtérő LMBTQ embereknek Isten segítségével megváltoznak majd a vágyaik, és vágyakozni fognak a házastársi hűségre. Képzeld, mit érezhet ilyenkor az egykor szebb napokat látott, énekművészből elszabópéteresedett internetes megmondóemberré avanzsált Ágoston László, aki a poliamoria (többnejűség) népszerűsítésén ügyködik egy ideje! Ő is a színes LMBTQI+ közösség tagja, vagy nem? Rá nem vonatkozik a krisztusi befogadás és szeretet alapelve? Olvassuk csak, mit ír:

„Világ életemben hűséges voltam a partnereimhez, bár sohasem értettem, miért fontos ez. Gyerekkorom óta nem fér a fejembe, miért kéne féltékenynek lennem és miért kéne úgy éreznem, hogy összeomlott a világ csak azért, mert aki szeret engem, más iránt is gyengéden érez.

Életem egyik legfontosabb pillanataként emlékszem arra a ráesz-

mélésre, amikor megtudtam, mi az a poliamoria. Hirtelen minden a helyére került. Nem kellett többé 'hibásnak' éreznem magam azért, mert hamisnak tűntek számomra a társadalom számára megkérdőjelezhetetlen igazságok – és egy hosszú, küzdelmes utazás vette kezdetét.”

Igen, évezredek óta probléma ez, és ma is egyre többen élnek így, de mindaddig szégyellték magukat és megalázó módon bujkálniuk kellett, hiszen a házastársuk, az egyház (sőt még a „falu szája” is) szeretetlenül „házasságtörésnek”, „parázsnaságnak” nevezte a dolgot, ám ennek a polifób elnyomtatásnak vége! Végre előbújhatnak és fölállalhatják a vágyaikat, mert ők ilyenek, így születtek, gyerekkoruk óta érzik, hogy nekik nem való a hagyományos házasság, mivel szexuálisan nem elégíti ki őket egy (1) házastárs. Ők ugyanúgy elmondhatják, mint a homoszexuális felebarátaink, hogy „Miért lenne bűn a poliamoria, hiszen felnőtt emberek konszenzusos kapcsolatáról van szó, kinek ártanak ezzel?”

És bár adná magát, hogy azzal üsd el érveimet, hogy a szívárványcsalád alatt azt értik legtöbbször, hogy két azonos nemű ember nevel gyermeket, de ez nem igaz.

„A család az család” kampány idején az érzékenyített tömegek már simán belájkolják Gulácsi Péter nagyot ment mondatát: „...minden gyerekeknek joga van boldog családban felnőni, alkossa azt a családot bármennyi, bármilyen nemű, bármilyen színű, bármilyen vallású ember.” Ez az irány, ez a jövő, sőt a jelen! Az USA-ban, Dél-Kaliforniában immár létezik olyan hivatalosan is házásoknak nyilvánított „szívárványcsalád”, melyet 3 homoszexuális férfi és egy kislány alkot.

Tegyük fel, hogy ők megtérnének, és az általam megálmódott és vezetett szívárványos gyülekezethez szeretnének csatlakozni. Akkor a te nyilatkozatod alapján felszólítanád őket, hogy bár az rendben van, hogy homoszexuális szülőkről van szó, de az nincs rendben, hogy három apuka alkotja azt? Ők csak akkor kapnának áldást, ha egy „apuci” távozna a trióból? De milyen alapon? Csak azért, mert a nyugati társadalom így szokta meg? De hiszen éppen most haladjuk

meg ezeket a régi, elavult társadalmi kötöttségeket, vagy nem?! Vagy mert a Biblia elvárja, hogy két ember alkosson egy házaspárt? No, de a Biblia alapelveit szintén éppen most tettük félre, nem?!

Ugyanez vonatkozik az úgynevezett „nyitott házasság”-ban élőkre is. (Ez olyan, mint a húsevő vegánok, vagy az erőszakmentes kommandósok társasága). Ha a homoszexuális párkapcsolat tilalmát kulturális jellegű dolognak tartjuk és meghaladottnak nyilvánítjuk, kénytelenek leszünk a házasságban résztvevők létszámát is annak tekinteni, sőt magát a hűség fogalmát is, amelyen éppen most gázol át sáros csizmájával a 21. századi korszellem. Márpedig a házastársi hűség jelentőségét pontosan ugyanúgy a Szentírásból vezetik le a keresztények, ahogy a homoszexuális házasság tilalmát. Popper Péter már évtizedekkel ezelőtt amellett érvelt, hogy a házastársi hűség, a monogám szexuális beállítottság pusztán egy evolúciópszichológiailag megmagyarázható, mágikus félelemből fakadó ősi beidegződés. Pár éve Puzsér Róbert magyarázta el egy keresztény párterapeutának, hogy az igazi házastársi szeretet éppen azt jelenti, hogy nem ígérünk hűséget, és nem is várjuk el a másiktól. Szerinte ez a felnőtthez illő igazi szeretet, a hűség megígérése viszont tudatos hazugság, annak elvárása pedig egy önző, a másikat a szeretet helyett birtokolni vágyó csökevény. Miért is ne lehetne ez egy haladó, korszerű és érvényes álláspont?

Ha a korral haladunk, és egy poliamoriát, illetve a nyitott házasságot gyakorló „testvér” kérni fogja, őket is meg kell majd áldani? Vagy nekik azt mondod, hogy a Biblia tiltja az ilyesmit, és megköveteli, hogy két ember alkosson egy házaspárt, illetve a házastársi hűséget? De miért? Milyen alapon? Az összes homoszexuálissal kapcsolatos mostani érvedet a fejedre fogják olvasni, és teljesen igazuk lesz veled szemben. De nem a Bibliával szemben. A Szentírás évezredek óta ugyanazt tanítja, ugyanaz a mércéje, és mi, Isten népe pedig sajnos évezredek óta képtelenek vagyunk megfelelni ennek a mércéjének. Ezért kegyelemre szorulunk mindnyájan, heterók,

melegek egyaránt. Ám egy dolog a jóra törekedve elesni, leverni a lécet, és bűnbánattal újrakezdeni, és egy másik dolog összetörni és eltüntetni a lécet, mondván, majd mi megmondjuk, mi a saját mércénk. Ha megnézzük, minden nagy civilizációs kataklizmát az Istentől kapott, azaz természetes szexuális normák tudatos elvetése előzött meg. Noé idejében, az özönvíz előtt az „istenfiak” és az „emberek lányai” keveredtek (komoly viták vannak a téma körül, de bármi volt is ez, annyi biztos, hogy semmi jó), Sodoma és Gomora szexuális romlottsága közmondásossá lett, Isten válasza pedig a tűzeső volt, a kananita népek rettenetes szexuális szokásai annyira istentelenek voltak, hogy nagyrészt ezek miatt kellett eltűnniük a föld színéről, a görögök pedofil homoszexualitása és a rómaiak vérgőzös orgiái szintén közismertek. Mintha az anyagi jólét a lelki ürességgel és a gögös elbizakodottsággal társulva mindig ugyanoda juttatná el az Istentől eltévelyedett embert. Ma sincs másként. Hogy a világ miként cselekszik, merre tart, az nem a mi ügyünk. De az egyház falain belül örüllő kötelességünk felhívni a figyelmet arra, hogy Isten népének tiszteltnél kell tartania Isten ígését. Nem igaz az, hogy ez gyűlölködés vagy homofóbia, ahogy az is hazugság, hogy mindez a képmutató heterók irreális elvárása a homoszexuális emberek felé. Lelkigondozóként pontosan tudom, látom, hogy mi, heteroszexuális emberek ugyanúgy küszködünk a szexualitás terén, és Isten rendelései ugyanúgy érvényesek ránk is: az ötvenes hölgyre, akit otthagytott a kapuzárás pánikkal küszködő férje, a korosodó férfira, aki nem talált házastársat, magányosan él, a köztiszteltnél álló, 50 éves egyházi vezetőre, akivel 17 éve nem feküdt le a felesége, a házassági tanácsadó házaspárra, ahol a feleség libidója kb. tízszeresen haladja meg a férje szexuális kapacitását, a háromgyerekes, 35 éves feleségre, akinek proosztatarákos lett a férje, és bár túlélte, a férfi a műtét után impotenssé vált, és a 40-es üzletemberre is, akinek a felesége, miután megszülte a gyermekeiket, teljesen elvesztette a szexuális érdeklődését. Nekik mind ugyanazt mondhatjuk csak, amit

homoszexuális embertársainknak is, és ha egyesek mégis elesnek, Isten irgalmát, kegyelmét, és az újrakezdés lehetőségét hirdethetjük nekik. Szeretettel és irgalommal, de a Szentírás tanításaihoz hűségesnek maradva.

Természetesen mindez, amit leírtam, csak azokra vonatkozik, akik

kereszténynek vallják magukat. Aki nem kívánja alávetni magát Isten igéjének és a Szentlélek fegyelmező munkájának, az nyugodtan élhet, ahogy csak akar, akivel csak akar, szabad országban élünk. Csak egyet nem lehet: Isten országáért, a „Biblia védelmében” szembefordulni Isten

igéjével, a szoros kapun belépve a széles úton járni, tékozló fiúként hazatérve bordélyházat nyitni az atyai házban.

*Tisztelettel: Bolyki László
(a szerző protestáns lelkész,
a címzett történész,
volt református egyháztag)*

ANYAKÖNYVI HÍREK

KERESZTELŐ, ESKÜVŐ, TEMETÉS (A LEGUTÓBBI LAPSZÁMUNK ÓTA)

A temetésén hirdettük a vigasztalás evangéliumát:

Andorkó Sándorné Mester Juliánna (75), Kondor Éva (55), Kathi Ferencné Nagy Eszter (75), Szarvas Antalné Mátyus Juliánna (63), Ignáth Gáborné Salánki Kartalin Juliánna (94), Szöllős Sándor (89), Oláh Eszter (95)

Kereszttségben részesült:

Arany Gábor, Barkó Ákos Imre, Molnár Tamás Pál, Balogh Noé, Nagy Noel, Menyhérth Miranda Dorka, Lakatos Fanni Melinda, Mádi Sára Villó, Varga Milán, Molnár Hajnalka, Vezendi Bálint, Vezendi Dávid Csizmadia Ádám Noel, Incze Ferenc, Katonka Izabella Mira

Házasságot kötött:

Gulyás Csaba Zsolt és Ungvári Nikolett

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

SZILVESZTER A GYÜLEKEZETBEN

Az óévi istentiszteletet követően került sor immár hagyományosan a gyülekezeti szilveszter megtartására, mely kiváló lehetőséget kínált arra, hogy testvéri közösségben zárjuk az óévet és kezdjük az újat.

Az idei alkalmat gyülekezetünk egyik stabil kis közössége a Derékhad szervezte. E csoport tagjaként a vasárnapi istentiszteleten túl még vágyunk további kötetlenebb személyes találkozásokra, együttlétekre is, ezért havonta Isten dicsőségére összeszgyűlünk, imádkozunk, valamint a vasárnapi igehirdetésekhez kapcsolódóan aktuális témákat dolgozunk fel. Nagyon hálás a szívünk, hogy ezen kis közösség ereje is megújult, lelkiileg növekedtünk és erősödtünk az Isten Fiában, a Jézus Krisztusban vetett hitben.

Az este folyamán testvéri közösségben dicsőítettük Istent közös énekléssel, a legkedvesebb énekeket választva. Hálaadó bizonyágtételeket fogalmaztunk meg az óévben megtapasztalt isteni szeretetért. Az évet

búcsúztatva visszatekintettünk arra, ami történt velünk 2021-ben. Jó és rossz emlékeket egyaránt felvonultattunk, hála okokat fogalmaztunk meg. Imádkoztunk szeretteinkért, a nehézségben élőkért, gyülekezetünkért. Áldottuk Istent, hogy megtartott minket, és éreztük sok-sok áldását.

Vannak élethelyzetek, amikor az ember elbátortalanodik, tanácstalan, s kutatva várja, hogy valami helyes indítást, jó gondolatot kapjon. Azonban ezeknek a gondolatoknak hitünk szerint cselekedetté kell válnia, ha Jézus Krisztust kívánjuk követni, s hitben megerősödve, testvéreink szolgálatában kell valósággá váltani az evangélium tanításait. Ebben a küldetésben az Úrtól kapunk erőt, segítséget, hogy járni tudjunk az Ő követésében.

Ha visszafelé nézünk, 2021 már a múlté. Ha magunkba nézünk gyengék és törekenyek vagyunk. Magunk köré sem érdemes tekintenünk, mert a világ elbizonytalanít bennünket. Előre sem tudunk nézni, mert a jövőt

homály fedi.

Felfelé kell tekintenünk. Aki felfelé néz, annak a szíve megtelik bizalommal és minden helyzetben érzi, hogy Isten velünk van, szeret minket. Istennel biztosan lépkedünk az ismeretlen jövő felé.

És minden lehetséges annak, aki hisz. Ahogyan a Zsidókhöz írt levél 11,6-ban meg van írva: „Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.”

Hálát adtunk ezen az áldott estén, hogy Isten kegyelméből eljutottunk az új évbe.

Hisszük, hogy Isten velünk lesz 2022-ben is, így reménységgel léptük át az új év küszöbét.

Együttlétünket a himnusz elénekelésével, az újévi jókívánságok megfogalmazásával éjjél után zártuk. Isten Szent Lelke bizonyára közöttünk volt, és ez alkalom is mindnyájunk számára örömtelinek bizonyult.

Dr. Szöllősi Edit

IMAÓRA VASÁRNAP DÉLELŐTT

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük” (Máté 18: 20)

Nem hiszem, hogy az újság olvasóinak hosszan kell azt magyarázni, hogy az imádság mit jelent a hívő ember életében, hisz reménység szerint naponta gyakoroljuk. A közös imádkozás már nehezebben megy sok embernek, köztük nekem is. Hangosan, mások előtt imádkozni mindig nehezebb, mint egyedül, magunkban. Pedig a fenti ige azt mutatja, hogy van ennek létjogosultsága, az Úr Jézus erre (is) tanít bennünket.

Rendszeres imaközösség eddig is volt a gyülekezetben a vasárnap délelőtti istentiszteletek előtt, csak rövidebb, kb. egy negyedórás. A gyü-

lekezet épüléséért, megtérésekért, az istentisztelet áldásaiért való elmélyültebb imádkozáshoz hosszabb időre van szükség. Ezért döntött úgy a Presbitérium a Missziói Bizottság javaslatára, hogy meghosszabbítja ezt az időkeretet. Januárban indult el az imaóra ilyen formában.

S hogy miért jó erre az alkalomra járni? Egyrészt van rá lehetőségünk, hogy előtte megbeszéljük, milyen imatémák vannak a gyülekezetben, kikért és miért szükséges imádkozni. Az Isten előtti elcsendesedés lélekben felkészít az igehirdetésre, az imaóra végére nem egyszer azt érzem, hogy ráhangolódtam az istentiszteletre, közelebb kerültem Istenhez. Nem utolsósorban pedig mások imáit hallva sokat tanulhatunk arról,

hogyan kell imádkozni, miért lehet hálát adni és mit lehet kérni az Úrtól.

Nem hallgatom el, hogy kevesen vagyunk. Van, amikor tényleg csak ketten- hárman, ahogyan az ige írja, és van, hogy 4-5-en. Azért is imádkozunk, hogy többen legyünk. Bízom abban, hogy az Úr meghallgatja ezt az imádságunkat is. Várjuk azokat a testvéreket, akik oda tudnak szólni a vasárnapból (ami egyébként is az Úr napja) egy újabb órát az Úrnak, akik felelősséget éreznek a gyülekezet sorsa iránt, s azért ilyen formában is tudnak tenni és nyitottak az ilyen alkalomra.

Mezőné Szabad Erzsébet

A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT ÖKUMENIKUS IMAHÉT HAJDÚBÖSZÖRMÉNYBEN

Ev eleji ünnepünk, a Vízkereszt (Január 6.) elmúltával már készülünk az ökumenikus találkozóra, mely megmozgatja a város vallásos embereit. Tavaly sajnálattal vettük tudomásul, hogy a több évtizedes múltra visszatekintő imahét nyilvános összejöveteleit a pandémia miatt nem lehetett megtartani. Online közvetítéssel keresztül kapcsolódhatott be az, akinek volt lehetősége csatlakozni az e fajta igehirdetéshez. Az idén várakozással és reménnyel tekintünk a januárra, hogy találkozhatnak-e a történelmi egyházak hívei. Nagy öröm volt számunkra, mikor

értesültünk az Ökumenikus Imahét időpontjáról és a mottójáról.

Az imahét alapigéjét a Közel-Keleti Egyházak Tanácsa állította össze. „Láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” / „Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat” (Mt 2,2) A karácsonyi csoda még frissen él a lelkünkben, és íme, itt a lehetőség, hogy visszaidézzük a napkeleti bölcsék történetén keresztül Jézus Krisztus születésének körülményeit - és elgondoljuk, milyen üzenetet hordoz számunkra. Nagy érdeklődéssel figyeltük lelkészeinket, hogyan közelítik meg és vonatkoztatják a sok

kihívással, próbatétellel és kísértéssel teli jelen életünkre. Küzdelmes világunkban, hitéletünk megerősítéséhez kell a szépet és a jót hallani. Mindegyikőjük elmélkedése gondolatébresztő volt. Rávilágítottak, kiemelték azt a lényeges igeszakaszt, amit arra a napra szívükre helyezett az Isten, 2022. január 19-23-ig. Öt nap, öt történelmi egyház, öt, sőt még több lelkész, akik napról-napra gondoskodtak a lelki táplálékról, hogy hitünkben tudjunk növekedni.

Az első alkalom a Kálvin téri Református Gyülekezet imatermében volt. Somogyi László lelképásztor, mint házigazda köszöntötte lelkész-

társait és a jelenlévő híveket. Minden imaalkalmat együtt imádkozással és énekléssel kezdtünk, hogy meghalljuk - ne csak a szavakat - hanem ami abból szól és megnyíljon a szívünk.

A nyitó istentisztelet Bodogán László görögkatolikus parókus atya prédikációjával kezdődött, aki elmondta: az imahét anyagát azok a keleti keresztények állították össze, akik azon a vidéken laktak, ahol Jézus Krisztus élt és ma a keresztényüldözés áldozatai. A napkeleti bölcsék (mágusok, csillagvizsgálók) oda tudtak figyelni a keletről jövő fényre, arra a csillagra, amelyik elvezette őket az újszülötthöz, a Messiáshoz. Ha mi is úgy tudunk figyelni az életünk eseményeire és észre vesszük, hogy abban a sokféle élethelyzetbe bele rejtette magát az Isten, akkor mi is megtaláljuk a végső célt. Láttuk csillagát, hogy imádjuk Őt. Vajon mi milyen csillagot imádjuk? Mi a mi kincsünk ebben a világban? Mi az, amiért igazán fontos élni áldozatot hozni? - kérdéseire a válaszokat László atya továbbgondolásra ajánlotta. Összegezte az imahét jelentőségét: föl kell tudni mutatni értékeinket, kincseinket először is ott bent a szívünkben, és úgy élni, hogy mások

számára is értéké váljon. Úgy alkototta meg az Isten az életünket, a hitünket, hogy mindig a másik emberen keresztül találunk rá az Élő Krisztusra. Krisztus törvényét így teljesítjük be - zárta gondolatait parókus atya.

Az imahét második alkalma a Baptista Gyülekezet imaházában volt, bevezető imát mondott Horváth Zsolt baptista lelkipásztor. Szentbeszédét Hasulyó János római katolikus plébános atya „A csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment” (Mt 2,9) evangéliumi mondatra építette. Beszélt a csillagok sokaságáról és megerősített bennünket abban, hogy melyik csillag nyomdokába lépünk. Az igazi csillag a menny felé, az Isten felé vezet minket. Aki az örök életet többre becsüli a földi dolgoknál, az megéri, melyik csillagot kell követni. Ha az a csillag olykor nem is oly fényes és nem könnyű kísérni, akkor is amellett érdemes kitartani. A belső csillag Istennek az Igéje, ami vezessen bennünket, mint a napkeleti bölcséket. Ők rá tudtak hagyni arra az isteni szeretetre, ami szívükben lángolt és vitte őket a Megváltó felé. Ő megmutatja az élet helyes útját és rajta keresztül lehet eljutni a mennyei haza országába, ahol béke és szeretet uralkodik.

Az imahét harmadik alkalma a Bocskai téri református templomban volt. Loment Péter lelkipásztor köszöntötte a híveket. Az istentiszteleten kari énekekkel szolgált a Baltazár Dezső Református Általános Iskola nevelőtestülete. „Meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt” (Mt 2,11). Megvan a protokollja, hogyan lehet találkozni, milyen tiszteletet érdemel egy magas pozícióban lévő ember, kezdte elmélkedését Horváth Zsolt baptista lelkipásztor. Mít mond a Biblia a hódolatról, az imádatról? A Szentírásban ezek a kifejezések egyedül az Istennek kijáró testhelyzetet, megfelelő magatartást és tiszteletet jelentik. Az emberek vagy más teremtmények előtti leborulást helytelennek tartják. Isten jelenlétében helye van a leborulásnak. Olyan sokszor lehet hallani: imádom ezt az ételt, imádom ezt vagy azt. Ezek meggondolatlan közhelyek. Az imádat egyedül csak Istent illeti meg. A Biblia örök kérdése: mi van a szívedben? S ha elhiszed, hogy a názáreti Jézus az Isten, akkor le kell borulni előtte. Ha te mondd, megteszem, mert te vagy az Istenem. Senki más nem érdemel imádatot csak az egy igaz Isten, aki annyira szeretett

minket, hogy meghalt értünk, mert azt akarja, hogy minden ember éljen. Magasztaljuk Istent ezért a csodáért, ezért a szeretetért.

Az imahét negyedik alkalmával a Görögkatolikus templomban gyűltünk össze. Bodogán László parókus atya bevezetője és a lelkésztársak imái után Lomentné Szopkó Tünde református lelkész igehirdetését hallgattuk. „Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát” (Mt 2,11). A napkeleti bölcsek megtalálják a betlehemi gyermeket Jézust és úgy fejezik ki imádatukat és hódolatukat, hogy ott hagyják kincseiket. A bölcsek a tőlük telhető legmértőbb ajándékokat adták neki, keleti kultúrájuknak a kincseit. Ezt teszik le lába elé. Ne legyen nekünk se más a célunk, így kétezer év után: mi is tőlünk telhetően a legtöbbet és legnemesebbet adjuk Istennek - buzdított bennünket tiszteletes asszony. Azt a Krisztust add tovább, aki téged is megváltott és téged is új életre hívott. Merd adni Krisztust a magad eszközeivel: ha imádásod van - ha vigasztaló, bátorító szavad van

- ha ige van a szívedbe - ha tettekre megmutatkozó szolgálod van, ami Isten országának ügyét viszi előre, add azt. A nekünk adott ajándékok kegyelmi ajándékok. Krisztus is adta, amije volt, a legdrágábbat az életét, érted és értem, hogy nekünk örök életünk legyen.

Az Ökumenikus Imahét a Római Katolikus templomban fejeződött be. Somogyi László református lelképásztor elmélkedésének témája: „Más úton tértek vissza hazájukba” (Mt 2,12). A három napkeleti bölcs már elért egy csodálatos célt, találkozott Jézus Krisztussal. Így más emberként folytatták útjukat egy másik úton, mivel értesítést kaptak. Az üzenet csak ennyi: kerüljétek el Heródest! Az Isten mindig gondoskodik a hazavezető, ill. a hozzávezető útról. Ez örökérvényű: kerülj Heródest, kerülj a bűnt! Kerülj, amit a világ élvez, kerülj azt, aki a hatalmát fitogtatja, kerülj a széles utat, és válaszd a keskenyet! Az egyik a kárhozatba visz, a másik az örök életre. Az Ökumenikus Imahét után lesz-e változás bennünk, lesz-e más út, amire rálé-

pünk, vagy minden megy tovább a régi kerékvágásban? - tette fel a kérdést tiszteletes úr. És hogy hitünkben megerősítsen, lelki útravalónak szánta: legyen ennek az imahétnek egy szent öröksége és feladata a szívünkben. Jézus Krisztus követése. Az Ő útja keskeny, aki keskeny úton jár, közel van egymáshoz. Adja Isten, hogy ilyen értelemben találjunk más utat és megújulva, más emberként haladjunk tovább. Uram követlek, bárhová mégy. A keskeny úton akarok menni Uram utánad. Nem engedek a széles út és a világ csábításának, hanem követlek Jézus, mert te vagy az én Istenem.

Tele van a szívünk hálával, hogy itt a járvány közepette félelmeinket félretéve összejöttünk, hogy erősítsük a Krisztus-hívők közötti egységet. Megköszönjük a jelenléteket, a lelkészek tanítását, az együtt imádkozást, az egyéni imádkozást és a magasztaló énekeket, mellyel dicsőítettük az Urat. Kérjük a Jóistent, adjon olyan szándékot, hogy az itt elhangzott szavakat tettekre tudjuk váltani.

Debreceniné Erdős Ibolya

„MARADJUNK EGYÜTT!” KETTEN VAGY HÁRMAN A HÁZASSÁGBAN?

Nagyon meglepődtünk, amikor valamikori beosztott lelképásztor asszonyunk, nagytiszteletű Vincze Márta azzal a kéréssel keresett meg bennünket, hogy a Házasság hete alkalmából tegyünk bizonyosságot a gyülekezetünkben arról, hogyan éltük meg házasságunk közel 30 évét egymással kettős, majd hármasszövetségben az Úrral. Nagy izgalommal érkeztünk meg 2022. február 15-én a biblia órára, a balmazújvárosi testvérek gyülekezeti termébe. Isten Lelke adott nekünk erőt és bátorságot ahhoz, hogy nyíltan beszéljünk a számunkra teljesen ismeretlen testvérek előtt házasságunk magasságairól és mélységeiről, amikor még nem ismertük az Úr Jézust, mint személyes Megváltónkat. Ugyanakkor elmondhattuk, milyen változásokon ment, és megy át a házasságunk, amióta az Úr

Jézussal hármasszövetségé bővült házasságunk. Igaz, hogy a mélységeket ekkor sem kerülhettük/kerülhetjük el, de belépett két nagyon fontos dolog az életünkbe: a bocsánatkérés és megbocsátás ajándéka. Megtanultuk, hogy házasságunkat karban kell tartani, és szükséges minőségi időt szánni elsősorban az Úrra és egymásra. A házasságunkban megélt tanulságok levonása után a következő üzenjük minden házasságra készülő párnak és házaspárnak. A boldog házasság titka: A házastársamat akarom boldoggá tenni, és akkor az Úr kegyelméből én is BOLDOG leszek.

*Osváth Tamás
és Osváthné Katona Zita*

Szerelmesvers

Szükségem van rád,
szükségem van rád.
Tétova sóhajjal vigasztallak,
vigasztalom szívedbe ér,
s te visszaadod,
átkarolsz, s én átkarollak.
Kezedbe helyezem félelmemet,
elveszem tőled félelmedet.
Szavaink összeérnek,
mint áldást ígérő végtelen.

Szükségem van rád,
szükségem van rád,
hogy együtt zúzva szét a kőket,
közösén éljük még az álmokat,
hogy könnyeink és mosolyaink
összeolvadjanak.

Szükségem van rád,
szükségem van rád,
Szemed fényében az összetartozás,
szemem fényében féltő simogatás.
Szemeink fényében Isten,
szükségünk van Rád.

A Házasság hete alkalmából:
Makainé Katonka Erzsébet

ÚJRA-KEZDÉS

A címben szereplő kifejezés mindennapi kihívás Intézményünkben az ellátottaknak és nekünk, a velük foglalkozó szakembereknek. Aki elbukott felállhat, újrakezdhet egy újabb fejezetet. Egy-egy kudarc után nehéz újra hinni, újra próbálkozni. Fárasztó... Ez maga a bűn elleni harc! A viharban az a fa tud megállni szilárdan, amelyiknek mélyek és erősek a gyökerei. Ez hogyan lehetséges? Egyetlen módon; meggyökerezni és tovább épülni a Krisztusba vetett hitben. Erre kerestünk újabb segítséget Töviskes Mária Magdolna Intézményvezetővel és felkértem Somogyi László tiszteletes urat, hogy tartson Bibliaórát a pszichiátriai betegek és szenvedélybetegek részére. Hálás vagyok, hogy a kérést örömmel

elvállalta tiszteletes úr, így el is kezdődött egy áldott alkalmassorozat, amelyen több intézményi dolgozó is részt vesz. 2021. november vége óta folyamatosan bővül a résztvevők létszáma, köszönhetően annak, hogy a csendes óra a lelki szükségünket pótolja, míg minden mást mi tudunk biztosítani az ellátottaink számára (étel, ruhanemű, adományok, nappali foglalkozások, programok, kirándulások, ügyintézés, stb.). Hiszem, hogy ezzel más színezetet kapott az adventi időszak, a várakozás, a Megváltó jövetele, érkezése is. Minden hónap első keddjén 9 órától a nagy ebédlőben lesz a következőkben is megtartva ez a nyitott alkalom, így azok is betérhetnek hozzánk, akik ebben az időben arra járnak, és szívesen részt vennének ezen a Biblia-

órán. „A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.” (Róma 10,17) Véleményem szerint az év legszebb ünnepe a Karácsony, de a legfontosabb a Nagypéntek és a Húsvét. Számunkra nincs más Út-kiút, ez az újrakezdés lehetősége valamennyiünk számára!

Csak akkor tudunk megállni az élet nehézségeivel, gondjaival, próbáival, viharaival szemben, ha ezek a hitgyökerek minél mélyebbre jutnak alul és látható gyümölcsöt hoznak felül (Ézsaiás 37,31) az Úr Jézus nevének dicsőségére!

Egy Füle Lajos verssel kívánok a kedves olvasóknak reménységgel, hittel megélt áldott Húsvéti ünnepeket!

Hegedűs Péterné Eszter

Még nem köszöntem meg

Még nem köszöntem meg Neked
a sebeket, a kékeket,
a belső részekig ható
próbákat itt, az elhaló
sóhajokat, az éjeket...
Még nem köszöntem meg Neked.

De lassan érti már a hit
formáltatásom titkait.
Már lassan, lassan felfogom,
milyen hálára van okom
próbáidért, bár fájva fáj,
s nyomot hágy bennem mindahány.

Kerülni őket hasztalan,
s a nehezük még hátra van.
Tudom: még nem kész gyermeked,
URAM, és TE is szenveded
fájdalmaim, hogy értsem ezt:
micsoda áldás - a kereszt!

Füle Lajos

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

BABITS MIHÁLY: MIATYÁNK

(Egy bécsi műintézet által kiadott műlaphoz készült)

*Miatyánk ki vagy a mennyekben,
harcokban, bűnökben, szennyekben,
rád tekint árva világod:*

*a te neved megszenteltesség,
a te legszebb neved: Békesség!*

Jöjjön el a te országod.

*Véres a földünk, háboru van,
kezed sujtását sejtjük, uram,
s mondjuk, de nyögve, szomoruan
- add, hogy mondhassuk könnyebben
- :*

Legyen meg a te akaratod!

*- mint angyalok mondják mennyek-
ben.*

*Előtted uram, a hon java,
s hulljon a lomb, csak éljen a fa:*

*de vajjon a legkisebb lombot
nem őrzi-e atyai gondod?*

*nem leng-e az utolsó fűrtön is,
áldva miképpen mennyekben,
azonképpen itt a földön is?*

*Megráztál, nem lehet szörnyebben,
mármost ami fánkon megmaradt*

*őrizd meg őszig a bús galyat:
mindennapi kenyerrűnk add
meg nekünk ma, és gyermekeinket
növeld békére: ha bűn, hogy lábunk
ma vérbe csuszik meg: értük az!*

*Bocsásd meg a mi bűneinket,
miképpen mi is megbocsátunk*

*ellenünk vétetteknek: a gaz
tied, büntetni: mienk csak az,
hogy védelmezzük a mieinket!*

*És ne vigy a kísértet minket,
hogy ártatlanságunk tudatát,
mint drága páncélos inget*

*őrizzük meg bár véresen,
hogy át ne hasadjon sohasem.*

*Jaj, aki ellenünk mozdul:
megvívunk, készen, bármi csatát,
de szabadíts meg a gonosztul,
mert tiéd az ország,
kezedbe tette le sorsát,
s te vagy a legnagyobb erősség:
ki neveden buzdul,
bármennyit küzd és vérez,
előbb vagy utóbb övé lesz
a hatalom és a dicsőség!*

Erre a húsvéti cikkre készülő, a szomszédos országban zajló vérontás közepette Ady Endre háborús költeményei mellett Babits Mihály versei jutottak eszembe először. Mivel még sohasem írtam Babitsról ebben a rovatban, ezért most tőle választottam művet.

Babits Mihály (1883-1941) a XX. századi magyar irodalom jeles képviselője. Nemcsak költőként, de regényíróként, műfordítóként is nagyot alkotott. Az 1920-30-as évek magyar irodalmának meghatározó alakja volt a Nyugat című folyóirat szerkesztőjeként.

Babits költői magatartását nagyban meghatározza a családból hozott polgári értékrend és katolikus hite. Ez utóbbit már a költemény címéből is láthatjuk, hisz az - a keresztyén emberek legismertebb és legfontosabb imádságára - a miatyánkra utal. Szövegszerűen is megidézi azt, követi az imádság felépítését, lényegében annak újraértelmezéséről, (parafrázisáról) van szó. (Református énekeskönyvünk is tartalmaz hasonló felépítésű dicsőretek, bizonyára a költő számára is mintául szolgáltak hasonló katolikus imák.) Az imaszerevényt a versszakokra való tagolás hiánya is erősíti. Mégis művészi a vers, a rímek és a ritmus, az átvitt értelmű képek mutatják Babits tehetségét.

Az imádságoknak kiemelt szerepe van a hívő ember életében: olyan elcsendesedés ez Isten előtt, amelyben magasztaljuk az Ő nevét, hálát adunk Neki és megfogalmazzuk kéréseinket.

Babits imája is ilyen beszélgetés Istennel. Megvallja, hogy Isten az Úr mindenképpen felett: szent a neve, övé a hatalom, ő az erő és a békesség, s nála van a megbocsátás is. Ezért Neki, a Mindenhatónak tárja fel őszintén a szerző gyarló emberi világunkat: bűneinket, harcainkat, kételyeinket, engedetlenségünket Isten iránt és alkudozásunkat Vele.

A költemény az első világháború kitörése után, 1914 őszén keletkezett. A mű Babits megrendülését mutatja. A háborúban a legfontosabb értékek, az emberi élet semmisül meg. A vérontás, gyűlölet ellentétes a költő értékrendjével. Sejtje, hogy a háború Isten büntetése rajtunk a bűneikért. S ezért nem hibáztathatja az ember Istent a szörnyűségéért, csak imádkozhat hozzá a békéért.

A megrendülésen túl ott van a kértel is a költőben, erre utalnak a kérdései. Az isteni gondviselésbe vetett hite is meginog Babitsnak. Az „éljen a fa” kifejezés szimbolikusan a nemzet megmaradásának vágyát fejezi ki, a veszteségek ellenére is. Érezhető, hogy a szerző bűnnek tartja a háborút és szeretne hinni abban, hogy ez a harc a nemzet gyermekeinek javát szolgálja, bár maga is érzi, hogy ez sem „mentség” a háborúra. Ezért „alkudozik” is kicsit Istennel. Fél azzal szembesülni, hogy nem vagyunk ártatlanok: „hogy ártatlanságunk tudatát, mint drága páncélos inget őrizzük meg bár véresen, hogy át ne hasadjon sohasem”. Számomra ezek a sorok azt sejtetik, hogy Babits tisztán látta, hogy nem ártatlan a magyarság ebben a háborúban. Fontos kiemelni, hogy a költő az ítélkezés jogát is Isten kezébe tette le: „a gaz tied, büntetni”.

Összességében azt mondhatjuk, hogy Babits tanít bennünket az Istennel szembeni helyes magatartásra: dicsőíteni őt, megvallani bűneinket, elfogadni a büntetést, a terhek hordozásához kérni az Ő segítségét, az ítélkezés jogát fenntartani Neki és hittel a kezébe tenni mindent.

Mezőné Szabad Erzsébet

A SZENVEDÉS ÉRTÉKE

Johannes Vermeer festőművész Hollandiában, Delft városában 1632-ben született, majd 1675-ben hunyt el. A holland aranykor egyik legnagyobb festője volt. Élet-, történelmi-, tájképeket is festett. A képen a Leány gyöngy fülbevalóval című festményét láthatjuk. Ezt az alkotását nevezik az „Észak Mona Lisájának”.

A fiatal hölgy arcát megvilágító fény és a mögötte lévő sötét háttér mind-mind azt emeli ki számunkra, amit a festőművész az alkotásán láttatni akar velünk. A kedves fiatal arc, a ragyogó tekintet, a turbánjának kék színe, a hófehér gallér rész, a sárga szín árnyalatai, és a csillogó gyöngy fülbevaló. Elgondolkodtam a gyöngyön. Az igazgyöngyért gyöngyhalászok nagy, akár 7-22m mélységekre is leúsztak, hogy megszerezzék a féldrágakövet. Érdekesség, hogy a kagylón kívül egyes tengeri csigafajok is termelnek gyöngyöt. A tenyésztett gyöngyök puhatestű termelői jó, ha tudjuk, hogy direkt módon az életükkel fizetnek azért, hogy az emberek számára elérhető legyen valamilyen ékszer formában. Szenvedésük értéke az ember hiúsága.

Az igazgyöngyről eszembe jutott egy példázat: „Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöket keres; Aki találva egy drágagyöngyre, elment, és mindenét eladva amiye volt, megvette azt.” (Máté 13,45-46.) Ezzel a példázattal, amit az ÚR Jézus mondott az akkoriban élő embereknek és most mondja nekünk, arra hívja fel a figyelmünket, hogy ha halljuk a Róla szóló beszédeket a Bibliából, higgyünk és bízunk Benne. Válasszuk-, és egyben legyen Ő a szívünk legdrágább drágagyöngye. Nézzünk- és vizsgálódjunk a szívünkben, láttunk-e, tapasztalunk-e oda nem illő indulatokat, gondolatokat, vágyakat? Egy tiszta Kincshez nem illik a sötét gonoszság. Ne áltassuk magunkat azzal, hogy tudunk jót tenni és ez elegendő. A jót is azért tehetjük, mert Ő adja, hogy tegyük. Béküljünk meg Istennel: „Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az Ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által minekután megbékéltünk Vele.” (Róma 5,10.). Az ÚR Jézus szenvedésének értéke az örök élet az ember számára. „Mert Krisztus is szenvedett

egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén Lélek szerint;” (I.Pét. 3,18.) Engedjük, hogy az ÚR Jézus igaz élete vonzzon magához bennünket és legyen szívügyünk az Ő követése.

Somogyiné Gyüre Mara

NAGYTÁBOR – 2022

Kedves Testvéreim!

Nagy szeretettel hívlak és várlak benneteket idei többgenerációs táborunkba, amelyet 2022. augusztus 15-21-ig tartunk a Mátraházi Református Üdülőben!

Az elmúlt évek tábori tapasztalatai, örömei és áldásai azt vetítik előre, hogy Isten kegyelméből idén is számos élmény, testi-lelki gyarapodás, kirándulás, játék és sport vár ránk az ország egyik legfestőibb környezetében, egy szép és nagyon kulturált szálláshelyen. Kicsik és Nagyok, gyertek el!

Ha Isten is úgy akarja, autókkal és kisbuszokkal utazunk, a távolság 155 km, kb. 1 óra 45 perc a menetidő, s a környezethez és az ellátáshoz képest visszafogottak az árak, ha egyházi csoportról van szó: 0-3 éveseknek in-

gyenes, 3-12 éves korig 30.000.-, 12-18 éves korig 40.000.-, felnőtteknek 55.000.- forint/fő/hét a teljes ellátás IFA-val együtt.

Szóljunk barátainknak és ismerőseinknek is, hogy a 63 fős szálláshelyet mielőbb feltölthessük! Témánk a Teremtési rend lesz: Urunk tervezett rendjének szépsége, öröme és biztonsága.

Imádkozzunk a hét áldásaiért és örömeiért!

Szeretettel:

Somogyi László lelkipásztor

„Milyen nagy alkotásaidnak száma, URam! Valamennyit bölcsen alkottad, tele van a föld teremtményeiddel.”
(Zsoltár 104,24)

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szerete- te:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)

„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (I.Jn.4,16.)

„És ez a szeretet, hogy járjunk az Ő (Isten) parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok.” (II.Jn.1,6.)

„És a Jézus Krisztustól, Aki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelem. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,” (Jel. 1,5.)

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)

„Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (I.Jn.1,7.)

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén Lélek szerint;” (I.Pt.3,18.)

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (I.Ján.1,9.)

„Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.)

„Aki (Jézus Krisztus) az Ő (Isten) dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalmas szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítva, ül a Felségnek jobbára a magasságban,” (Zsd.1,3.)

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézs.55,6-7.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok

meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízhatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„...Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énbennem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhözatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz Énbennem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

IMÁDSÁG

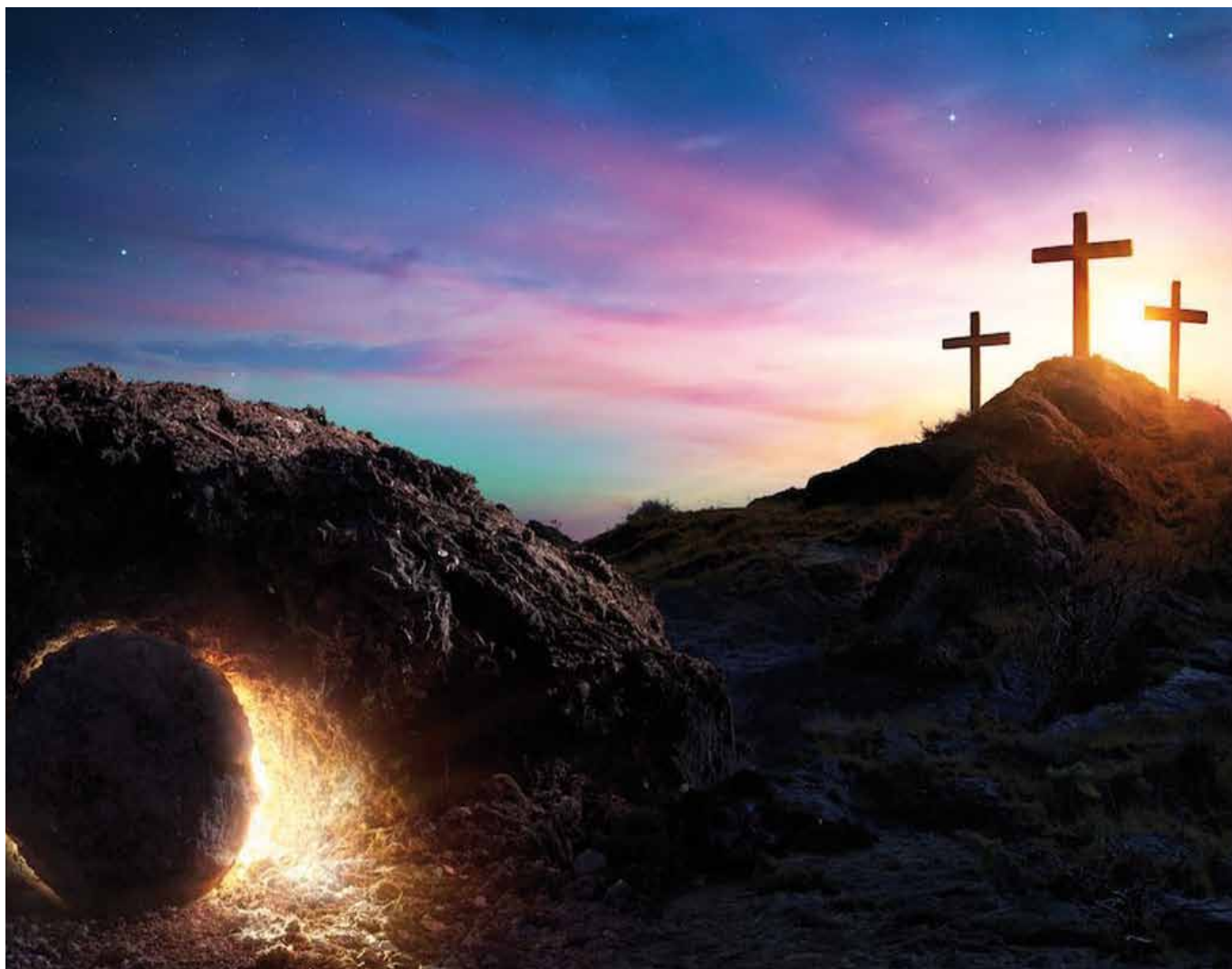
Urunk, örökkévaló Istenünk! Neked adunk dicsőséget, imádatot, dicséretet és hálát! Köszönjük a Tőled kapott ajándékokat, különösen, amit Urunk, Jézus Krisztus által kaptunk. Köszönjük, hogy jelen Vagy Szentlelked által a gyülekezetben is. Megvalljuk, hogy nem érdemeljük meg Szeretetedet! És csekély az ismeretünk és a hitünk arra, hogy igazán kövessünk Téged. Bocsásd meg ezt nekünk! Ezért is hálásan köszönjük a Húsvét üzenetét, és kérünk, tedd

egészen egyértelművé a számunkra és gazdagíts lelkiképpen bennünket, mert szeretnénk viszont szeretni Téged! Kérünk, Te áld meg a Rád figyelésünket és a Téged követésünket is a mindennapokban. Könyörögve kérünk légy irgalmas és kegyelmes hozzánk, mert szeretnénk, ha a lelkünk Nálad biztonságban lenne! Ekképpen kiáltunk a magyar nép üdvözüléséért és megtartásáért, oltalmazó Szereteted kérünk, áraszd ki reánk! Magyarország határainak védelmét

is alázattal Tőled kérjük, légy pajzsunk, védelmező várunk. Mindezeket Urunk Jézus Krisztusra hivatkozva kérjük, Aki Önmagát adta a Golgota keresztnél és vérével kifizette a bűneink adósságát. Csakis Őerte hallgass meg bennünket. Ámen.

ALKALMAINK

- Vasárnap:** 09:00 Istentisztelet a közepkerti gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
 09:00 Imaóra a Kálvin téri öregparókia ifi termében
 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.)
 15:30 Minden hónap utolsó vasárnapján istentisztelet Bodaszőlőn
 18:00 Esti tematikus alkalmak (gyülekezeti terem)
- Hétfő:** 15:00 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem)
 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
- Kedd:** 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal)
 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
- Szerda:** 09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem)
 16:00 Közepkerti bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
- Csütörtök:** 10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában)
 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem)
 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
- Szombat:** 17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„Jézus pedig kiáltott és mondta: Aki hisz Énbennem, nem Énbennem hisz, hanem Abban, Aki elküldött Engem. És aki Engem lát, Azt látja, Aki küldött Engem. Én világossággal jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki Énbennem hisz. És ha valaki hallja az Én beszédeimet és nem hisz, Én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. Aki megvet Engem és nem veszi be az Én beszédeimet, van annak, Aki Őt kárhoztassa: a beszéd, amelyet szóltam, az kárhoztatja azt az utolsó napon. Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, Aki küldött Engem, Ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek. És tudom, hogy az Ő parancsolata örök élet. Amiket azért Én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya mondta nekem.” (Jn.12,44-50.)

„Megjelentetett pedig most a mi Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése által, Aki eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangélium által,” (II.Tim.1,10.)

„Az Isten könyörüljön rajtunk és áldjon meg minket; világosítsa meg az Ő orcáját rajtunk.” (Zsoltárok 67,2.)

